

**INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ**

Lluís Pons és ja Fill Il·lustre de la Vila després de la sessió solemne del dia 8 de setembre.

Tradicionalment, la pintada de murals inaugura la Festa Major.

Una gran exposició de treballs manuals inicià la celebració del cinquantenari del Foment.

Un castell de focs clausurà una Festa Major curulla d'actes.

L'ofrena a la plaça de l'Onze de Setembre va ser l'acte més destacat de la Festa Nacional de Catalunya.

Els sis originals presentats al concurs del cartell de la Fira del Torrò, que va quedar desert.

Núm. 439
Any XXXVII
Setembre 2000

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Joan Pijuan,
Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira
i Anna Santacreu.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Lluís Pons, Deudat Pont,
Paulí Ribera, Rosa Maria Sera
i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 3.450 ptes. € 20'73
A l'estranger: 3.760 ptes. € 22'60
Número solt: 320 ptes. € 1'92
Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:
Ester Solé. Tel. 973 39 23 56
o bé al telèfon 973 39 00 57

PORTADA:

L'Àliga agramuntina va presidir la jornada dedicada a la cercavila popular amb una nombrosa presència, especialment de públic menut. En la foto sembla com si el simbòlic animal es mirés amb simpatia la jove espectadora.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envii els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats lectors...

Aquests dies els agramuntins vivim una mena d'interregne entre els dos esdeveniments anuals més assenyalats, almenys quant a presència de gent i celebracions, com són la Festa Major i la Fira del Torró. Una amb una llarga tradició que el temps ha anat modificant, tant en el fons com en la forma: ni es fa el dia tradicional i ja hi comença a haver molts agramuntins que no saben pas què és el que se celebra. Molts joves no tenen ni idea d'on ve això de la Festa Major. No els parlis de patrones, marededéus, ni res que s'hi assembli... És clar que quan arribem a Pasqua passa el mateix.

La Fira del Torró, és diferent. És una festa nova que gira a l'entorn d'un fet concret, una cosa material que no solament podem veure, sinó que ens la podem menjar. És, però, una mena de festa singular. És una festa sense festa: es fa el cap de setmana i no hi ha cap acte festiu. Amb tot, ja hi ha qui s'estima més la Fira que la Festa Major.

En una conversa de cafè –se'n diuen moltes al voltant d'una taula de desvagats–, es comentava que potser valdria la pena guardar alguns dels molts, moltíssims, actes de la Festa Major per a la despullada fira, òrfena de celebracions lúdiques. La rèplica venia amb l'argument que són dos esdeveniments molt diferents i que el seu propi nom defineix: Festa i Fira.

La conversa va continuar girant entorn el tema i algú es va manifestar escandalitzat per la disbauxa de diners que deu costar una Festa Major totalment gratuïta. Únicament es pagà en la festa del Nus, la del "bum, bum". Van començar a fer números i, pel cap curt, els va sortir uns 8 o 10 milions de pessetes. I ara poseu-n'hi 5 o 6 més de la Fira i veureu el que ens gastem els agramuntins en xerinola, sentencià un altre, mentre un tercer comentava que això també genera negoci per algun sector.

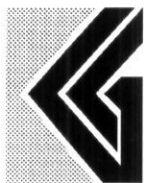
El mes passat ja comentàrem el nomenament municipal com a fill il·lustre al nostre company, en Lluís Pons. La festa va ser un èxit i la gent de SIÓ la vam sentir com a pròpia: som com una mena de néts il·lustres honorífics ja que, en la seva intervenció, va dir que compartia els honors amb la gent de la revista. Gràcies, Lluís.

També volem agrair, per la part que ens toca, –el sentim i el tenim com gent de SIÓ– l'exposició que l'Espai Guinovart ha dedicat a Guillem Viladot. Ho agraim a en Guino i a tots els artistes que hi han participat. Nosaltres li dediquem un reportatge a color. I com va dir en Guinovart durant l'acte inaugural, esperem que Lo Pardal no estigui gaire temps més engabiats. Que voli.

Molt afectuosament.

Bernat Jofre

Agramunt, setembre del 2000

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrrega, s/n
Apartado de Correos n° 25
25310 Agramunt
(Lleida) España
Teléfono 973 39 02 00*
Telefax 973 39 02 08*

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,**

**MOBLES
ESCOLÀ**

ESCOMOBLE, S.L.

**Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 973 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL**

**Ramon
Capitan**

- *Pintura decorativa*
- *Parquet*
- *Revestiments parets de fusta*

C/. Clos, 11 • Tel. 973 39 11 61 • AGRAMUNT - Lleida

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 973 39 04 58

**CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

Lluís Pons rep de mans de l'alcalde, Josep Huguet, el gran quadre signat per tots els regidors.

Lluís Pons i Serra, fill il·lustre

Coincidint amb la diada de la Mare de Déu del Socors l'Ajuntament va celebrar una sessió plenària extraordinària, per designar Lluís Pons i Serra Fill Il·lustre de la Vila. La sala de plens va quedar petita per acollir totes les persones que van voler participar en l'acte, prova de l'estima en què es té al Lluís. Amb l'assistència de tots els regidors, l'alcalde, Josep Huguet, va llegir la proposta d'acord que inclou

els mèrits pels quals es concedeix aquesta distinció i que, literalment, diu el següent:

"Fa vuit anys, en motiu de la proclamació d'en Guillem Viladot com a fill il·lustre de la Vila d'Agramunt, vam dir unes paraules que són plenament vigents: "la nostra vila gaudeix dels signes d'identitat propis i és plena de nobles inquietuds i vitalitats que dia rera dia la perfilen, l'enriqueixen i la defineixen. Acull en el seu si, en el més profund de la seva ànima de poble, amb

l'esforç i dedicació constants, la pròpia pervivència. La seva obra és el nostre bagatge i preservar-lo és el nostre futur.

Honora tot un poble conuiu amb aquestes persones, compartir els seus anhels; i honora tot un poble que se'n faci testimoniatge del reconeixement a la seva obra i que així es proclami".

Agramunt vol fer present el sentiment d'orgull i d'honor vers un dels seus fills que més s'ha significat en el camp de la cultura, de la història i de la convivència, ►

TECNOLOGIA
DEL SEGLE XXI
ARA

John Deere 8000 Sèrie Tractors

- Noti la força dels nous motors de 8,1 i 7,6 L amb regulador electrònic exclusiu i fins a 283 CV de potència màxima.
- Posi's al palmell de la mà les principals funcions del tractor amb el revolucionari sistema de control CommandARM situat al reposabraços.
- Experimenti una visibilitat sense precedents.
- Canviï sense embragatge les 16/5 marxes de la seva poderosa transmissió.

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 973 60 04 50 - Fax 973 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

◀ coses que ens han fet la vida més agradable. Agramunt reconeix en la figura de l'Il·lustre convilatà, en Lluís Pons i Serra, la seva trajectòria humana, la seva inquietud històrica i la seva dedicació viva, desinteressada i constant envers aquesta col·lectivitat.

En Lluís Pons i Serra és una persona que sense fer soroll i, a voltes des de l'anonimat, ha treballat a Agramunt i per a Agramunt. Per això en aquest moment, sense la pretensió de ser exhaustius, volem recordar:

– La seva participació i empena desinteressada en *diversos grups teatrals*, com la colla de **Els Units**, que animà i dirigí durant els cinquanta. Inquietud que arrenca des de l'època en què anava als Hermanos quan feien senzilles representacions.

– La seva generosa *col·laboració en la nostra premsa local i comarcal* que ha ajudat a mantenir en el record dades i dates de la nostra estimada vila. En aquest sentit ens plau enumerar breument:

1. La redacció i direcció en bona part de la revista mecanografiada **"Intimidades"** (març de 1949 - juliol de 1953).

2. La participació important en l'elaboració del periòdic mural **"Avanzar" (II època)** (setembre de 1962 - desembre de 1964).

3. La col·laboració fidel durant moltes edicions en els **Programes de la Festa Major**, que va des de l'article històric fins al conte literari i moralitzador.

4. Cofundador de la revista Sió. La seva feina constant i callada realitzada durant molts períodes a la **revista Sió** (des del març de 1964 fins a l'actualitat) i que va des de la supervisió i assessorament d'articles fins a la direcció que de facto exercí –encara que llavors no constés ni fos reconegut oficialment– durant molt temps.

5. La difusió de notícies mostrades més enllà de la comarca a partir de la seva participació a **"El Correo Catalán"** des de l'any 69.

6. La seva participació en diferents ocasions amb el **Grup de Recerques de les Terres de Lleida** on ha presentat

La sala de plens va quedar petita per acollir totes les persones que van voler acompanyar el Lluís en aquest acte.

En Lluís i els seus familiars.

treballs, posteriorment publicats, que estan relacionats amb la nostra història.

7. La col·laboració en diverses revistes d'àmbit comarcal com el **"Butlletí de la Cooperativa de Guissona"** (en què participà a partir de l'any 68 amb més de dos-cents articles), **"Coses Nostres"**, **"Urxt"**, etc.

– La seva participació i col·laboració en l'edició de llibres sobre Agramunt i el seu entorn. En aquest sentit ens plau recordar:

1. La participació important en l'elaboració dels tres volums de **"Les nostres contrades"**, **"L'Urgell"** (1983-1988).

2. La redacció de **"Notícia d'Agramunt"** (1990), el llibre que ens omple d'orgull a tots els convilatans perquè dona

informació detallada i fidel de tot el que fou, el que és i el que hi ha a la nostra vila.

3. La coautoría del llibre **"L'agricultura i els pagesos d'Agramunt"**, compartida amb J. Cots, R. Bernaus, R. Creus i G. Viladot (6è col·leccionable de la revista Sió, 1999).

4. L'elaboració del text dels dos prospectes divulgatius de **"Els carrers d'Agramunt"** editats per l'Ajuntament (1982 i 1992).

5. La participació a la **"Gran Geografia Comarcal de Catalunya"** en la redacció d'una part de l'article referit a la comarca de l'Urgell.

6. La participació en l'elaboració d'alguns articles de **"Catalunya Romànica"**.

7. La col·laboració en l'edició del llibre **"Els Plans de Sió"** (1990).

– El seu afany historiador que l'ha portat a *col·leccionar i a guardar tota mena de papers* relacionats amb el nostre poble i comarca, els quals encara conserva amb ordre i pulcritud, cosa que fa que alguns dels documents guardats hagin estat en ocasions força importants per reconstruir el nostre passat i que encara avui siguin únics i imprescindibles.

– La seva *disponibilitat* en tot i per tot el que se li ha demanat fent de guia a grups que han visitat la nostra vila, fent conferències a diversos actes, participant en l'arranjament de l'Arxiu Municipal, etc. ▶

◀ – I finalment, i no per això menys important, la seva feina senzilla, diària i fidel de pagès preocupat per les coses de la terra i tot allò que s'hi relaciona, fet que el portà a participar en institucions de la vila com "la Germandat".

– Per tots aquests fets, el poble d'Agramunt s'enorgulleix de proclamar en **LLUÍS PONS I SERRA, fill Il·lustre de la Vila** i testimoniar-li, en nom de tota la col·lectivitat Agramuntina, la nostra estima i admiració.

Aquesta proposta esdevé aprovada per unanimitat de tots els regidors.

Que es faci constar en la memòria de la Vila l'acord adoptat pel Consistori d'Agramunt reunit en sessió plenària el dia vuit de setembre, festivitat de la Mare de Déu del Socors, Patrona de la Vila, de l'any dos mil».

Com a recordatori de l'esdeveniment l'alcalde va lliurar un gran quadre, amb una llegenda i un pergamí amb l'acord municipal i signat per tots els regidors. El públic va aplaudir llargament el reconeixement.

Acte seguir, en Lluís, l'il·lustríssim Lluís de la Colometa, va prendre la paraula, ja assegut a la taula presidencial, i pronuncià un emotiu discurs, durant el qual hi va haver moments molt emotius com quan recordà la seva esposa difunta, la Maria, i el seu amic, Guillem Viladot. Emotiva va ser també, especialment per la gent de SIÓ, quan va dir que l'honor que se li dispensava el compartia amb ells. Aquesta va ser la seva intervenció.

"Suposo que no us estranyarà si us dic que a mi tot això em ve bastant gran i al meu ànim, ara, s'hi barregen dos sentiments contradictoris. Per una banda estic content, si us digués que no n'estic us diria una mentida; a tothom agrada que el tractin bé, que li facin un elogi, un honor, i jo no sóc pas diferent de l'altra gent. Però per altra banda, em fa vergonya ser ací davant de tothom, perquè no sé fins a quin punt em mereixo aquesta distinció de "Fill il·lustre". Són molta colla les persones que han fet i fan coses per Agramunt i algunes, segurament, més profitoses que tot el que jo hagi pogut fer.

A més, ja sóc gran i a la meua edat em convé molta tranquil·litat. Jo segueixo una vida bastant ordenada i tot el que sigui un extraordinari, tot el que sigui trencar el ritme normal, m'atabala i em mareja. I avui tot aquest cerimonial, tot aquest enrenou em fa rodar el cap. Més ben dit, tot plegat resulta massa càrrega per un home sol. I aquesta càrrega hem de veure de reparar-la.

Per aquest motiu l'honor que avui es fa a la meua persona el voldria compartir amb totes les persones que han treballat i treballen per Agramunt d'una manera desinteressada; i molt especialment el voldria compartir amb la gent de "SIÓ", amb els amics i amigues de la revista "SIÓ". Més repartit jo no tindrè tanta

càrrega i no em farà tanta vergonya acceptar-ho.

També voldria fer memòria de l'agramuntí que em va precedir en l'obtenció d'aquesta distinció de "Fill Il·lustre", vull dir del Guillem Viladot, el qual, per desgràcia, no pot ser entre nosaltres. Si hi fos, si el tinguéssim ací al costat, estic segur que estaria molt content, perquè sé que m'apreciava molt, de la mateixa manera que jo me l'apreciava molt a ell. Però no hi és i el trobem a faltar, sempre el trobarem a faltar.

I posats a trobar a faltar també m'hauria agradat que en un acte com aquest hagués pogut tenir al costat la persona que més m'estimava en aquest món: la meua dona, que tampoc no hi pot ser; la qual estic

La intervenció de Lluís Pons va ser molt emotiva.

JOSEP BERTRAN

segur que encara hauria estat més contenta que jo mateix per aquesta distinció. Però avui és un dia que ha de ser alegre i no cal posar-nos tristos i sentimentals.

Quan el nostre senyor Alcalde em va dir que volien nomenar-me "Fill Il·lustre de la Vila ", em vaig quedar parat i a punt vaig estar de dir-li que ho deixés córrer, que no m'atabalés, que a mi, com deia abans, el que em convenia era tranquil·litat i bons aliments. Però em va posar davant un fet consumat, ja ho tenien tot manegat i a punt de solfa. Què havia de dir davant aquest panorama? Si m'hagués entossudit a no acceptar-ho li hauria fet un despreci, a ell i a tots els qui havien intervingut en aquest afer; i jo de despreci no en vull fer cap a ningú.

Per aquest motiu vaig acceptar, vaig seguir la beta, tot i que no m'acaben de convèncer les raons que al·leguen per a fer-me aquest honor. Sí que és veritat que he fet moltes coses, però n'hi ha tantes perquè també fa molts anys que vaig pel món. Per altra banda, tot el que he fet és explicar històries i fent-ho, com que em venia de gust, també m'ho he passat bé. Vull dir que de sacrificis, no gaires.

Josep Bertran lliura al Lluís una placa commemorativa en nom de la revista SIÓ.

Però el que va fer la campanada a l'hora de prendre la decisió d'acceptar, va ser constatar que em feien aquest honor amb la millor bona voluntat, amb tota la bona intenció, d'una manera desinteressada. Perquè deixant de banda els pocs o molts mèrits que pugui tenir, al fons del fons, l'acte d'avui és una mostra de simpatia, una mostra d'afecte a la meva persona, i

això és sobretot el que us agraeixo ben sincerament a tots: al senyor Alcalde, als altres membres de la Corporació Municipal, a tots els que han intervingut en aquest assumpte i a tots als ací presents que heu tingut l'amabilitat d'assistir en aquest acte. A tots moltes gràcies!

Per acabar l'acte oficial es va servir una copa de cava a tots els assistents que van felicitar efusivament l'homenatjat que anava acompanyat pels seus familiars.

La jornada, però, tingué continuïtat amb la celebració d'un sopar de germanor en què hi van participar els membres del Consistori, el cos de redacció de SIÓ, familiars i amics personals del Lluís. En aquest acte de caràcter més privat va ser la nostra revista qui va voler també agrair la col·laboració, llarga, continuada i fructífera, del nostre company, cofundador de la publicació i per la qual té un gran sentiment. Per deixar constància d'aquest reconeixement dels seus companys, se li va lliurar una placa commemorativa i després es va fer una foto de família.

El Lluís Pons amb la gent de SIÓ.

Onze de Setembre

La celebració de la Diada a Agramunt mantingué els mateixos actes que els darrers anys. A les onze del matí es va fer l'ofrena floral a la

plaça Onze de Setembre per part de l'Ajuntament i de diverses i nombroses entitats de la vila. L'alcalde, Josep Huguet, va llegir el Manifest, que aquest any era

unitari amb altres ajuntaments i institucions de la resta de Catalunya. La cobla Jovenívola va interpretar els Segadors.

MANIFEST LLEGIT PER L'ALCALDE

Avui, 11 de setembre de 2000, la vila d'Agramunt adherida a la Comissió 11 de setembre, juntament amb altres entitats, ajuntaments i institucions, se sent solidària amb els anhels, amb les esperances i amb les exigències exposades en el manifest unitari que a continuació passarem a llegir públicament.

PELS DRETS I LES LLIBERTATS, A CATALUNYA I AL MÓN

El mil·lenni que comença dibuixa alhora grans possibilitats de progrés i amenaces serioses. És temps de projectes i esperances, i Catalunya vol participar cada vegada més en la construcció d'un món nou juntament amb altres pobles.

Un món en el qual es vagin eliminant les escandaloses diferències actuals entre Nord i Sud, on no hi hagi països que cada cop tenen més riqueses i poder, i països cada cop més enfonsats en la misèria, i on no hi hagi sectors exclosos a l'interior de les nacions desenvolupades. És un treball per la justícia en el qual Catalunya vol participar cada vegada més.

Un món on es difongui i enforteixi el respecte envers els drets de totes les persones i comunitats, sense distinció de raça, color, sexe, idioma, religió, opinió, origen o qualsevol altra condició. Catalunya vol participar cada vegada més en la lluita pels drets humans que ha de ser la lluita del segle que comencem.

Un món que aturi la cursa armamentística i aprengui a resoldre els conflictes per la via del diàleg i del respecte mutu, i on la seguretat estigui garantida en el marc de les Nacions Unides. Catalunya vol participar cada vegada més en l'edificació d'una convivència en pau.

Un món sostenible, respectuós amb el medi ambient i que permeti satisfer les necessitats actuals sense comprometre la capacitat que les generacions futures puguin satisfer les seves. Catalunya vol participar cada vegada més en la construcció d'un món orientat cap a la sostenibilitat.

Un món que deixa enlloc les uniformitats culturals, que aspira a una globalitat que no suposi homogeneïtzació i on les diferències siguin valorades com a oportunitats d'enriquiment mutu. Catalunya vol participar, cada vegada més, en aquestes noves relacions entre les cultures des de l'afirmació de la pròpia identitat cultural.

Un món en el qual els pobles vegin atesos els seus drets i es puguin

autodeterminar lliurement, per a construir una comunitat internacional més democràtica i més representativa. Catalunya vol participar cada vegada més en aquest procés, perquè li correspon per la seva història, però sobretot per la seva voluntat de protagonitzar un futur com a nació.

Tot això ho afirmem en ocasió de l'Onze de setembre. Les aspiracions de Catalunya són indissociables de les aspiracions del conjunt de la humanitat. Els ciutadans i ciutadanes de Catalunya ens hem manifestat cada onze de setembre per afirmar el nostre patriotisme i per recordar a tothom que la nació catalana encara no té els drets i llibertats dels països que gaudeixen d'estructures polítiques plenament desenvolupades. En el context

JOSEP BERTRAN

dels estats Espanyol i Francès, i en el marc europeu, només estem reconeguts com a regions. L'Onze de setembre d'aquest any volem proclamar, amb un nou èmfasi, la nostra realitat nacional.

A Europa, la llibertat de la nació catalana és encara un problema pendent. No hi pot haver ni cultura democràtica efectiva ni construcció europea justa sense el ple reconeixement dels drets i de les llibertats de la nostra nació. No hi pot haver relacions polítiques acceptables amb Espanya i França si es basen amb la submissió política o econòmica. No hi pot haver qualitat de vida si el benestar material és utilitzat, com a anestèsia per la nostra

llibertat nacional. No hi pot haver normalitat cultural si retornen les agressions a la llengua catalana i a l'ensenyament de la nostra història. No hi pot haver conformitat moral amb les doctrines polítiques que ens volen fer creure que, per a integrar-nos en la modernitat i el progrés, hem de renunciar a les nostres aspiracions nacionals. No hi pot haver un futur acceptable si ens impedeixen esdevenir membres de les institucions internacionals.

La Comissió Onze de Setembre crida al poble català a unir esforços per tal de fer front a qualsevol ofensiva que limiti les nostres llibertats. Per aquesta raó, cal una nova mobilització de la societat civil,

dels partits polítics i de les institucions de la nació catalana.

Ara més que mai, els catalans i catalanes volem manifestar el nostre dret a existir com a poble lliure i diferenciat, i la nostra voluntat d'anar més enllà dels límits que ens condicionen.

La lluita pels drets i les llibertats a Catalunya, inclosa la llibertat nacional, és una contribució al desitjat reconeixement dels drets i de les llibertats a tot el món.

Agramunt, Catalunya,
11 de setembre de 2000.

Comissió Onze de Setembre.

JOSEP BERTRAM

JOSEP BERTRAM

Els actes festius de la jornada consistiren en la celebració d'una nova edició del concurs de colles sardanistes amb la participació de les colles locals, Estol i Espígol i l'actuació de la Jovenívola. L'acte tingué lloc a la plaça del Pou. Al vespre la cobla Riella va amenitzar una ballada de sardanes al Mercadal.

El consell comarcal de l'Urgell va celebrar la Diada de la Comarca a la veïna població de Puigverd. A la plaça es va celebrar una sessió plenària extraordinària, amb la participació de tots els consellers i alcaldes de la comarca i el president de la Diputació de Lleida. També es va inaugurar una plaça i se celebrà una ballada de sardanes amenitzades per la cobla *Quatre Vents d'Agramunt*.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

En una altra població de la Ribera, Castellnou de Sió, també es va celebrar un acte extraordinari dos dies abans, el dissabte al vespre. Es tracta de la inauguració del local social i consultori mèdic del poble. Per la inauguració, que es va fer coincidir amb la festa major, es va convidar al conseller d'Agricultura de la Generalitat, Josep Grau, que, en la foto, descobreix la placa commemorativa de la façana amb l'alcalde del municipi, Josep Pedró. Acte seguit va actuar el grup d'havaneres del municipi, *Veus del Sió*.

JOSEP BERTRAN

COLL del TBO

Fins el dia 29 de setembre es pot veure a la Biblioteca Municipal una exposició de dibuixos del popular dibuixant del TBO, Josep Coll. Els seus característics personatges, sempre tant estilitzats, es poden veure en aquesta mostra, patrocinada per Caixa de Manresa, que recull els més coneguts agrupats per temes.

L'exposició es pot veure a la Biblioteca Municipal.

JOSEP BERTRIAN

JOSEP BERTRIAN

Festa Major

Els dies 31 d'agost, 1, 2 i 3 de setembre, Agramunt va celebrar la Festa Major amb nombrosos actes de tota mena: per a petits, grans i jovent seguint la línia dels darrers anys. El plat fort va ser, possiblement, els actes relacionats amb la cultura popular que tingueren lloc el diumenge, matí i tarda. Com a novetat, es van presentar uns aizkolaris que van fer una demostració d'uns quants dels esports característics d'euskalerría. Per mala sort va coincidir amb els actes que se celebraven a la plaça de l'Església i el públic no va poder gaudir-los tots.

La pintada de murals és l'acte que obre la festa major des de fa molts anys.

La directora de l'Institut d'Estudis Ilerdencs, Carme Vidal, va llegir el Pregó de la Festa Major.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Es grups d'havaneres, Boira, de Lleida i Port Bo, de Calella de Palafrugell, van protagonitzar una cantada molt concorreguda.

L'exposició de l'Espai Guinovart dedicada a Guillem Viladot va ser l'acte cultural més destacat.

El grup Teatredetics es va encarregar de la inauguració, amb un petit muntatge sobre textos de Viladot que van presentar a la plaça del Mercat.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Al Foment s'hi va muntar una exposició sobre treballs manuals i artístics obra dels agramuntins.

A la sala del teatre del Casal hi va exposar Francesc Vall i Majoral, de Bellver.

Una segona mostra de pintures d'artistes locals es muntà a la sala d'actes del Casal.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Les sessions de vermut i les ballades de sardanes no van faltar a la festa.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Les sessions de ball, tarda i nit, es van alternar entre el Mercadal i el nou pavelló polivalent.

La programació pels més menuts va ser àmplia. El parc del Passeig va ser força concorregut.

La presència dels arquers de Lleida va ser una novetat, però que no va atreure massa gent. Una modalitat esportiva desconeguda a la nostra Vila. Durant els dies de festa es van organitzar nombroses competicions de tota mena.

L'actuació dels aizkolaris va ser una de les novetats de la festa d'enguany. La força i la destresa d'aquests experts esportistes es va posar de manifest en les diverses demostracions que van fer, especialment tallant troncs a terra i a l'aire.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

La Cercavila Tradicional tingué dues parts, al migdia i a la tarda. L'Àliga agramuntina tingué un especial protagonisme amb la celebració del seu cinquè aniversari. Altres colles com els falconers, bastoners, la mulassa i els castellers de Lleida van participar en la desfilada. Amb motiu del cinquè aniversari dels castellers lleidatans i la seva assídua presència van lliurar una placa commemorativa que va recollir l'Alcalde, Josep Huguet.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Robatori cable

No tothom fa festa per la Festa Major. Durant aquests dies, uns desconeguts van tallar la majoria dels cables de la xarxa subterrània que hi ha al polígon industrial. Una empresa, Jové-Balasc, es va trobar sense subministrament l'endemà de Sant Gos. Aquest fet va servir per denunciar públicament l'estat d'aquesta xarxa que té molts cables solts per sobre les voreres amb el conseqüent perill que suposa, tant pels vianants com per una possible manipulació dels cables que puguin estar en mal estat. Aquests cables haurien d'estar amagats, com ho són en altres urbanitzacions de la Vila. Per aquest motiu l'empresa afectada va fer aixecar acta notarial d'aquesta situació i ho va denunciar a Fecsa. Segons l'empresa, aquest problema ja s'havia comunicat en diverses ocasions al personal de l'Ajuntament. Posteriorment la companyia elèctrica es va desplaçar fins al Polígon i va anunciar que solucionaria el tema.

Joan Jové amb els cables solts per sobre les voreres.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Ja podem retirar les pancartes... de moment.

Abocador

La Coordinadora Antiabocador del Bosc del Siscar dona per acabada, de moment, la campanya de mobilitzacions en contra de la instal·lació d'un abocador de residus industrials especials a la zona del Bosc. En aquest escrit, aquesta entitat, que ha portat el pes de les mobilitzacions, dona les gràcies a tots els que, d'una manera o altra, hi han participat.

HEM GUANYAT

Amic, amiga,

finalment, la teva oposició a l'abocador, unida amb la que hem fet la resta de veïns i veïnes que hem lluitat durant ►

◀ un llarg any per mantenir la dignitat d'aquest territori, ha donat els seus fruits. S'ha aconseguit foragitar l'amenaça de l'abocador, juntament amb la resta de plataformes emmarcades dins de la Coordinadora d'Autodefensa de la Catalunya Interior. S'ha fet replantejar el pla d'abocadors de la Generalitat, un pla que no tenia en compte la voluntat de la gent que hauriem de conviure amb els perills de l'abocador. Primer va ser Forest, després Cardona i ara Oliola; una vegada més la pressió popular ha aturat una agressió mediambiental.

El Departament de Medi Ambient, després d'esgotar-se el termini de

presentació de projectes (el passat dia 29 de juliol), sense cap proposta sobre la taula, no ha tingut cap alternativa que reconèixer, a través d'un portaveu, que Oliola era una ferma candidata, i que ha estat el rebuig popular qui ha evitat la instal·lació de l'abocador (vegeu diari Segre del dia 2 d'agost de 2000).

Amic, amiga, sembla que l'amenaça de l'abocador es difumina. Les bones voluntats de molts homes i dones, unides, han evitat aquesta agressió. Aquesta mateixa unió ha superat conflictes, ha capgirat males voluntats i ha evitat grans desequilibris. La consciència del poble ha frenat, de moment, el projecte. Podem guardar les

pancartes, però cal que estiguem alerta. Tots. Cal que preservem el nostre dret a viure amb dignitat en un entorn net.

Gràcies a tots aquells que heu aportat el vostre gra de sorra a la lluita contra l'abocador, a tots els veïns i veïnes dels pobles amenaçats. Gràcies, també, als ajuntaments, consells comarcals, partits polítics, grups, entitats i persones que ens heu donat suport. Gràcies perquè amb la suma d'esforços s'ha pogut aturar l'amenaça imminent de l'abocador.

GRÀCIES

**Coordinadora Antiabocador
Bosc del Siscar**

Aniversari del Foment

La Parròquia va celebrar, el diumenge dia 17 de setembre, els 50 anys de la inauguració del Foment Parroquial amb una sèrie d'actes amb la participació d'algunes persones que van ser

JOSEP BERTRAN

protagonistes, amb molts d'altres, dels inaugurals. Entre aquestes destacà la presència de Mn. Antoni Saboya, que era el Rector d'Agramunt quan es va construir i inaugurar el Foment. Actualment té 91 anys d'edat i un estat de salut que li va permetre fer una llarga homilia, durant la missa del diumenge, i una intervenció, a peu dret, en l'acte acadèmic.

Mossèn Llorenç Utgès va presentar l'acte des de la mesa de dalt l'escenari que estava formada, a més dels dos sacerdots, pels agramuntins Lluís Pons, Josefina Viladot, Ramona Marquilles, Maria Farreny, Magí Feixa i els periodistes de TV3, Ester Romero i Francesc Grané. Totes les persones que hi van intervenir van recordar la inauguració del Foment i una mica la seva trajectòria fins arribar a l'actualitat.

Al costat de l'escenari, les banderes

d'Acció Catòlica i unes fotos de la Verge del Socors. A l'entrada es repartien unes fotocòpies del programa del dia de la

inauguració i unes altres de la crònica que en va fer el butlletí *Intimidades* del mes d'octubre de l'any 1950.

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

*25è
Aniversari 1975 - 2000*

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

Oficines i Servei Tècnic: C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Fàbrica i magatzem: C/. Indústria, 4, 6, 8

Tel. 973 39 06 01 • Fax 973 39 11 51

AGRAMUNT

PALVI

Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 973 39 12 48 - Fax 973 39 16 38 - AGRAMUNT

ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONES DE PINTURA CAPITAN

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 39 04 03

AGRAMUNT

ELECTRICITAT A. INVERNÓN

C. del Molí Vell, 9 • Tel. / Fax 973 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

**esteve
llagunes**

qualitat & disseny

CARRER SIÓ, 6 - AGRAMUNT - TELF. 973 39 02 61

**FUNDACIÓ
PRIVADA
ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT**

Fins al 2 de novembre de 2000

Exposició col·lectiva

Homenatge a Guillem Viladot

Horari

de dimarts a divendres de 10h. a 13h. i de 17h. a 20h.

dissabte d'11h. a 14h. i de 17h. a 20h.

diumenge i dies festius d'11h. a 14h.

(dilluns tancat)

Visites concertades i de grups, tel. 973 39 09 04

Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62

25310 AGRAMUNT

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S.A.

Avgda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 973 39 08 62
(Edifici La Torre II)

No recordo si l'estiu del 1977 fou tan calorós com el que acabem de passar, la meva memòria no dona per a tant, però sí puc assegurar –almenys pel que es desprèn de la nostra Revista–, que l'ànim del personal estava plètòric d'ebullició política.

En la portada del número corresponent al mes d'agost d'aquell any s'hi pot llegir amb un gran tipus de lletra imprès sobre l'escut de la Vila, el següent: **"DINS EL MARC DE LA NOSTRA FESTA MAJOR – 11 DE SETEMBRE – DIADA NACIONAL CATALANA"**. A les pàgines interiors es va publicar l'entrevista que es va fer a l'agramuntí **JOSEP M^a. TRIGINER I FERNÁNDEZ**, en aquell moment Secretari General de la Federació Catalana del PSOE i a la vegada Diputat a Corts, en la que resumia com i per què va sentir-se atret pel socialisme. A la pregunta: "Davant el fet català, per quin ordre et defineixes: nacionalista i socialista o bé a la inversa?", va respondre que "...són qüestions que s'entrellacen difícils de diferenciar..." afegint que "...el nacionalisme és una qüestió de consciència però que en quant a prioritats cal adaptar-se a la situació política de cada moment...".

En el número següent (setembre de 1977), SIÓ omplia la portada amb un fragment del missatge que **JOSEP TARRADELLAS I JOAN**, President de la Generalitat llavors encara a l'exili, adreçà al poble de Catalunya el dia 11: **"Crec que la nostra preocupació més gran ha de ser la de salvar el que tenim i fer possible que la Catalunya de demà sigui la que tots plegats desitgem on el benestar, la pau i la llibertat estiguin ben arrelades a la nostra terra"**. Aquest era l'anhel del President.

A la pàgina núm. 4 del mateix exemplar de SIÓ, s'hi va reproduir el text íntegre del Manifest que la "Comissió 11 de setembre" va llegir en la Diada d'aquell any a la Plaça Mercadal durant un acte multitudinari (segons l'"Agenda") que s'hi va celebrar, amb l'adhesió de quasi totes les entitats i partits polítics de la Vila. Hi hagué audició de sardanes i l'actuació de la Coral d'Avui que interpretà "cants de la terra". Com a preàmbul del Manifest hi planava la frase següent: *"Abans arriscaré la meua corona que atorgar als catalans llurs privilegis, qualsevulla que siguin. – Felip V"*. (Com podeu observar la mania que ens tenen des de certs sectors ja ve de lluny. Què els hem fet?). Remeto els col·leccionistes de SIÓ a la lectura d'aquell Manifest que acabava retent homenatge a "...tots aquells que han lluitat, sofert i mort per les llibertats de Catalunya".

Les pàgines centrals de SIÓ de l'esmentat mes de setembre les ocupa una altra entrevista. Aquesta a En **JOSEP BALL I ARMENGOL**, fill d'Agramunt i que fou elegit Senador per Lleida, el qual declarava que atenen una oferta que li va fer una comissió de partits polítics per formar part de la candidatura de Senadors denominada "Entesa dels Catalans", basada en els drets de Catalunya i de l'Estatut, va acceptar, però eludí manifestar-se ideològicament per respecte a les diferents opcions polítiques que recolzaven l'"Entesa", un grup parlamentari unitari "...per a la defensa exclusiva dels drets Nacionals de Catalunya".

Avui, tot just vint-i-tres anys després d'aquella explosió de sentiments, hom es pregunta: Què se n'ha fet d'aquella eufòria reivindicativa? Era talment i només com una ampolla de gasosa que en treure-li el tap fa "puf" i prou? ■

entitats

Notícies de la Coral

J. Pijuan

CURS CORAL 2000-2001

Després del petit parèntesi de les vacances d'estiu, l'entitat torna a emprendre els assajos de cara el nou curs coral. Mentre que la Coral d'Avui va iniciar els assajos el dia 8 d'aquest mes de setembre, la Coral Bon Cant ho farà el dia 22.

Tothom qui vulgui inscriure's a la Coral té temps de fer-ho fins el dia 27 d'octubre en què es tancarà l'admissió de nous cantaires, a fi i efecte que la incorporació dels nous membres no pugui afectar la preparació musical de cara a Nadal.

Per a la inscripció a la Coral Bon Cant els nens i nenes han de

cursar com a mínim el curs escolar P-5.

L'horari d'assaig serà el següent:

Coral Bon Cant:	Petits,	divendres de	19.15h a 20.00h
	Mitjans,	"	20.00h a 21.00h
	Grans,	"	21.00h a 22.00h

Coral d'Avui: Els divendres a partir de les 22.00h.

Un cop més remarquem que la casa de la Coral és oberta a tots els qui gaudeixen cantant i ho volen fer des d'aquesta agrupació coral. ■

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 4 - AGRAMUNT
Tel. 973 39 06 31 - Fax 973 39 23 07

☐ **Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable**

PODÒLOGA

Tere Torné Cortés

- *Durícies, ulls de poll,...*
- *Afeccions dels peus*
- *Afeccions de les ungles*
- *Plantilles correctores*
- *Ortesis de silicona*

HORARI:

Dimarts, dijous i divendres: Tardes de 15'30 a 20'30 b.
Dimecres: Matí de 9 a 13 b. i tardes de 15'30 a 20'30 b.
Dissabtes: Matí de 9 a 13 b.

Horari a convenir.

Avgda. Catalunya, 12, 1r, 1a • Telèfon 930 95 81 68
AGRAMUNT

PINTURA DECORATIVA I INDUSTRIAL

Vladimir Triquell Cases

C/. Estudis Vells, 4, 1r
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Telèf. 973 39 22 18

DISTRIBUCIONS FARRÉ & SERRANO S.L.

carbòniques • vins • caves • licors • lots d'empresa

Estudis Nous, 19 - Tel. / Fax 973 39 01 64 - AGRAMUNT

Tallers Bertran, S.L.

GRUP
VOLKSWAGEN

Més de 200 vehicles d'ocasió
a la seva disposició procedents
de la Red Seat - Audi - VW - SKODA

Av. de Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 Fax 973 39 03 24

Segle XX: La Festa Major

Lluís Pons i Serra

Tres elements configuraven les Festes Majors tradicionals: el religiós, el familiar i el recreatiu. Era la festa del Patró o la Patrona del poble respectiu, al qual s'honorava especialment en aquells dies. Era també l'ocasió de reunir-se les famílies que estaven escampades en altres localitats. I també la Festa Major ofería la possibilitat de gaudir de tota mena d'esbarjos i d'espectacles que al llarg de l'any més aviat eren escassos.

Actualment, bona part d'aquelles finalitats han passat a la història. Amb els mitjans de comunicació actuals, les famílies es poden veure sovint, i pel que fa a espectacles i diversions, és Festa Major cada cap de setmana. I, concretament a Agramunt, pels creients i devots de la nostra Patrona, la Mare de Déu del Socors, abans reclosa la major part del temps en el seu cambriol, no cal esperar la Festa Major per veure-li la cara, perquè d'ençà de la restauració de la Imatge, després de la guerra, sempre és a la vista dels fidels que volen recomanar-s'hi.

A tot el que he dit fins ara, hi podem afegir que abans s'esperaven les festes per menjar bé, per fer àpats succulents, i avui mengem com a senyors sempre que ens ve de gust.

Des de sempre, o almenys des de temps immemorial, la Festa Major de la nostra vila se celebrava el diumenge posterior a la Nativitat de la Verge, que sempre s'escau el dia 8 de setembre. I es feien tres dies de festa: el diumenge, el dilluns i el dimarts.

Però els temps canvien, avui l'activitat laboral és més rígida, i per fer festa s'han d'aprofitar els caps de setmana. Per aquest motiu, el diumenge sobre el dia 8 continuava sent la referència, però enlloc del dilluns i el dimarts, l'any 1977, es va celebrar només el dissabte i el diumenge, o sigui, solament dos dies. Però per donar curs a totes les activitats programades, dos dies era poc, perquè ni que estiguem saturats de diversions a totes hores, durant la Festa Major sempre hi ha algun extraordinari, i a partir del 1978 es va tornar als tres dies: divendres, dissabte i diumenge.

Més endavant, en opinió dels organitzadors, sorgiren altres inconvenients, i a partir del 1992 es va passar al primer cap de setmana de setembre. I així va continuant.

Fins ací hem parlat de les dates de celebració, i ara parlarem dels continguts. En l'aspecte religiós, fa dies que s'han acabat les celebracions espectaculars, com per exemple les processons, i aquells

sermons de «Festa Major» on el predicador lluïa la seva eloqüència. Ara tot és més senzill i més íntim, però no per això menys solemne i emotiu.

En les Festes Majors d'abans i en l'aspecte recreatiu, els elements bàsics eren l'envelat i la sarsuela. Òbviament, l'important no era l'envelat, sinó els saraus que tenien lloc al seu interior. Encara que no hi hagi envelat, els balls amb orquestra continuen sent un punt important en la programació, però em fa l'efecte que les sessions de ball d'ara no tenen el luxe i l'espectacularitat dels «Balls de Societat» d'aleshores.

La sarsuela també fa anys que ha desaparegut, igual com aquells impressionants concerts a primera hora de la tarda, mentre la gent païa plàcidament el dinar. Ara domina una altra mena de música.

Han augmentat els actes al carrer, amb activitats folklòriques i espectacles infantils, que abans gairebé es reduïen als jocs de cucanyes i als senzills cercaviles.

Des de quan es van començar a posar de moda, un dels actes que es mantenen impertorbables són les audicions de sardanes; l'única diferència és que ara i des de fa anys, actuen autèntiques cobles i abans tot s'ho manegaven les orquestres que amenitzaven els altres actes festius.

Podríem dir moltes coses referents a l'evolució de la Festa Major, però no hi ha espai per a més. Només em resta desitjar als lectors que l'hagin passat ben feliç, perquè quan llegiran aquest article la Festa Major del 2000 també haurà passat a la història. ■

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS
MUNICIPALS I INDUSTRIALS

ES NECESSITA
XOFER D'AUTOCAR

Raó: **973 39 04 81**

«ISET», «XIC», «BONIFACI»...

Pasqual Castellà

...foren els tres pseudònims que, des dels seus inicis i durant molt de temps aparegueren com a signatura en sengles escrits publicats per SIÓ, la nostra Revista (permeteu-me que ho posi en majúscula), casolana.

El primer, l'«ISET», feia el comentari cada mes sobre algun tema de la situació econòmica, política (dins d'un ordre), cívica, social o simplement meteorològica que incidia en la fibra sensible de la comunitat agramuntina en la columna que titulava «DE CASA A CASA». «XIC», s'atorgava l'autoria de l'«ALBUM», un recull detallat i puntual dels fets que s'havien esdevingut a la Vila durant la mesada anterior i «BONIFACI» (aquest fou de curta durada), s'estrenà amb articles humorístics dels que xumava una fina ironia.

Al llarg dels trenta-sis anys de l'existència de SIÓ i exceptuant dos o tres parèntesis de retirada voluntària, que

molta gent va lamentar, els seus escrits –molts d'ells sense signar perquè, segons pròpia confessió en una entrevista, la gent hauria pogut arribar a creure que la Revista era ell (evidentment que no ho era, però sí que la va aguantar en moments difícils)–, les seves col·laboracions hi han tingut sempre presència amb la seva prosa senzilla, directa, col·loquial, absent de qualsevol barroquisme embafador..., i potser era i és per això que els lectors el seguim amb avidesa. I encara avui ens delecta amb la seva «HISTÒRIA I ANECDOTARI», un recull de dades, fets i vivències agramuntines d'èpoques reculades que gràcies a la seva incombustible recerca ens ofereix mes rera mes.

La seva curiositat extrema en tot allò que faci o hagi fet referència a la seva Vila, l'ha impel·lit incansablement en la busca de dades amb tan gran entusiasme, que quasi m'atreveixo a qualificar de devota dedicació.

Fou també corresposal de premsa del periòdic barceloní «El Correo Catalán», col·laborador durant anys en altres publicacions de comarques alienes a la nostra i autor d'un llibre titulat (no podia ser d'altra manera) «NOTÍCIA D'AGRAMUNT», que tots els vilatans hauríem de tenir a la biblioteca.

Tot això i segurament altres coses que ignoro ho ha dut a terme sense fer escarafalls; més aviat la seva presència és fugissera i rera la seva enganyosa timidesa s'hi amaga un home de ferrenyes conviccions i forta personalitat a qui no és gens fàcil fer-li tòrcer el braç. Gosó assegurar que pocs com ell poden fer gala d'un «agramuntinisme» (adjectiu de la seva invenció) tan sincer i és per això que opino que la distinció que ha fet l'Ajuntament nomenant **LLUÍS PONS I SERRA** Fill Il·lustre d'Agramunt, és totalment merescuda. Enhorabona, Lluís! ■

Un home de «Riella»

«Qui troba un amic, troba un tresor».

(Popular)

Pere Mora i Giribet

L'amic Lluís Pons i Serra, com tots sabem, pels seus mèrits d'escriptor i investigador del nostre pretèrit, ha estat distingit amb el nomenament de FILL IL·LUSTRE DE LA VILA (sinònim d'home savi) i, a hores d'ara, encara no he sentit cap nota discordant de ningú que no trobi aquesta

meritòria distinció ben encertada i mereixedora per a un home que s'ha delit per esbrinar l'antigor. A més, en l' emotiu acte de nomenament al Ple Extraordinari de l'Ajuntament del dia 8 de setembre, també es feia bona referència a la seva tasca envers la «convivència» i això penso que és ben encertat ja que, una de les virtuts que l'adornen és la seva humanitat. Ell, en les

nostres converses entre amics, quan hi ha temes discrepants acostuma a dir, amb criteri assenyat: «deixa't de romanços» i interposa sempre als problemes materials, la persona i l'amistat per damunt de tot, i així també ho va expressar en l'acte de nominació. Això sí que, per a mi, entre d'altres coses, és ser un «home savi» i un bon amic. ■

Barrinant

P. Cahelles

El dia 8 de setembre passat vaig assistir a l'acte de nomenament de Fill il·lustre de la Vila d'Agramunt a LLUÍS PONS i SERRA.

Fou un acte senzill i emotiu, però ple de contingut en què lluïa per mèrits propis la personalitat de l'homenatjat. Es va fer esment de la seva tasca com a escriptor i em va sorprendre que fos tan important i extensa.

No he pogut deixar de pensar en aquest fet i en el que representa, que una persona que ha passat gairebé desapercebuda pels cercles avançats i notoris de la Vila, que ha assistit a molts actes però que no s'ha notat, que no té títols universitaris (diuen tan necessaris avui), que no és agressiu (també necessari avui) per ser una figura capdavantera, que no parla fort, fent sentir les seves

opinions o imposant-les.

Que un home bo, callat, humil i constant en la seva tasca ha fet la millor carrera i ha arribat a assolir el més difícil: que al seu poble el facin Fill Il·lustre. Tots recordem l'antiga dita: Ningú no és profeta en la seva terra.

Però ell ho ha aconseguit, només cal recordar la Sala d'Actes de l'Ajuntament plena fins a les escales, els molts aplaudiments, no per quedar bé, i l'aprovació es notava en totes les cares i es confirmava en els comentaris.

A mi aquest fet em fa pensar: A vosaltres, no? ■

Agraïment d'uns veïns de Donzell

Sr. Director.

Agrairíem que ens publiqui aquesta carta.

Uns veïns de Donzell d'Urgell volen agrair la col·laboració i participació de totes les persones, en els actes celebrats els dies de la Festa Major d'aquest bonic poblet.

Menció especial a un grup de persones grans, que ens van regalar amb una actuació de ball i humor dignes d'admiració.

Que per molts anys pugueu continuar fent gresca.

Moltes gràcies a tothom.

Donzell, 23-8-2000

EXPOSICIÓ AL FOMENT PARROQUIAL «Treballs manuals d'ahir i d'avui»

CONCEPCIÓ

Hola, Déu te guard!

Em fas moltes preguntes sobre l'EXPOSICIÓ d'enguany que hem fet a la Sala del Foment Parroquial. Em dius que no hi vares poder venir a visitar-la, perquè et trobaves fora; llàstima, perquè segons el parer de la molta gent que vingué a visitar-la, era de gran valor.

De totes maneres t'ho explicaré una mica, encara que segurament la teva cosina Maria ja t'ho haurà explicat.

A ella li agradà tant, que vingué sis vegades i cada visita descobria noves coses i detalls i es mostrava cada vegada interessada i admirada.

Aquest any, pel que se sent a dir, ha estat molt gratificant per la bona acollida, tant dels participants com pels molts visitants.

Aquestes EXPOSICIONS sempre són un interrogant, perquè mai no saps l'acollida que tindrà entre la gent i qui hi participarà, però pel que s'ha vist i sentit, puc assegurar-te que ha superat la dels anys anteriors.

Dels 108 participants hem recollit un total de 428 treballs i, per cert, molt variats. Es podien trobar treballs de macramé, brodats a mà, a màquina, punt de mitja, malla, puntes de ganxet, al coixí, ceràmica, espart, repujat, estany, frebollitè, rexilié, punt de ganxet, ferro forjat, ceràmica, espart, punt de creu, tapis, punt iugoslau i un llarg etcètera. Predominava, de totes maneres, el ganxet. Certament era tota una meravella!

En tots i cada un dels treballs presentats hi havia, sobretot, a més de la bellesa i valor, el gran amor a l'art.

Això ens fa pensar que tota BELLESA és un DO de Déu i que a Ell ens porta.

Tots estem satisfets i contents de poder treure, d'entre els nostres armaris i calaixeres, aquests TRESORS i que no han estat, malgrat el molt de treball que sempre reporta una EXPOSICIÓ, hores perdudes i hem pogut gaudir d'aquests GRANS TRESORS que tenim guardats a la nostra Vila.

Tots ens congratulem i ens felicitem per tot l'esforç i col·laboració que hem fet en aquesta EXPOSICIÓ. ■

FINQUES

SERVI 10

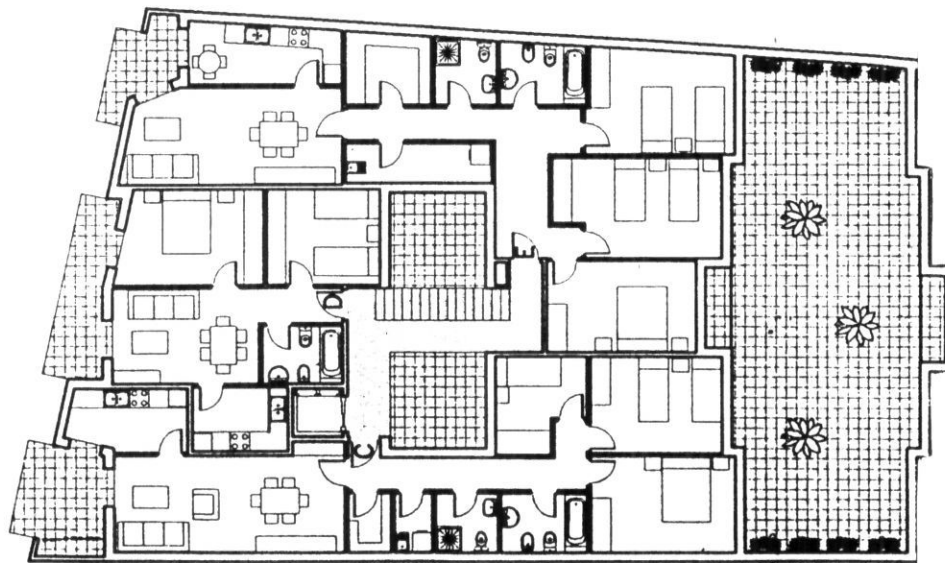
Edifici BESORA

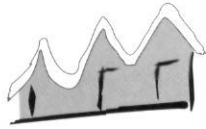
PROPERA PROMOCIÓ

- NOU CONCEPTE DE CONSTRUCCIÓ
- AMPLIS PISOS DE 2, 3 i 4 HABITACIONS
- ACABATS DE DISSENY
- SITUACIÓ IMMILLORABLE, MOLT CÈNTRICA
- LA MILLOR QUALITAT AL MILLOR PREU
- LA SEVA LLAR A LA SEVA MIDA
- POSSIBILITAT: AIRE CONDICIONAT, PARQUET,...

**PISOS
EN VENDA
Av. AGUSTÍ ROS**

973 39 23 24

FINQUES AGRAMUNT

**l'habitatge que
sempre havia somiat,
ara es fa realitat**

PROPERA PROMOCIÓ

Avinguda de Catalunya

Pisos de 2, 3 i 4 habitacions

- Edifici amb vídeoporter i ascensor
- Zones amb aire condicionat i parquet
- Àmplies habitacions exteriors
- Gran menjador-living amb sortida a la terrassa
- 2 banys amb moble mirall
- Cuina equipada amb vitroceràmica, forn autonetejable i extractor amb dos motors
- Portes interiors massisses d'estil provençal
- Pisos exteriors i totalment acabats

CONFII EN NOSALTRES. SOM PROFESSIONALS AMB EXPERIÈNCIA

C. Àngel Guimerà, 26, baixos 25310 Agramunt Tel. 973 392 122 - 973 391 734 Fax 973 392 122
E-mail: finquesagramunt@dragonet.es <http://www.dragonet.es/users/d2998>

«Una antologia de Viladot»

Joan Puig i Ribera

Els miralls de Guillem Viladot
A cura de Mercè Biosca i Maria-Pau Cornadó
Columna Assaig, núm. 34
Columna Edicions, Barcelona (2000)
203 pàgines. Preu: 2.500 pessetes

Les professores Mercè Biosca i Maria-Pau Cornadó de la Universitat de Lleida han publicat una antologia de l'obra de Guillem Viladot. Aquest és el primer recull referit a la major part de la producció de l'autor de Riella, si tenim en compte que l'únic que s'havia fet fins ara de Viladot, *Poesia T/47*, sols recollia una part de la poesia concreta primerenca, ja que s'edità el 1971.

La portada del llibre pot fer creure enganyosament que es tracta d'un assaig sobre Guillem Viladot realitzat per les dues professores, quan de fet és una antologia (àdhuc el *Copyright* sembla donar raó a aquest equívoc). Tal volta el retret cal apuntar-lo a l'editorial; no ho sabem; de totes maneres som dels partidaris de deixar les coses ben clares: si hom és prologuista, antòleg, curador o el que sigui, cal consignar-ho degudament, així com qui és l'autor del llibre, que en aquest cas no és altre que el propi Guillem Viladot. Al Cèsar, el que és del Cèsar.

Els miralls de Guillem Viladot està format per cinc parts d'extensió desigual: introducció, antologia, bibliografia, propostes didàctiques i entrevista a Guillem Viladot.

Quant a la introducció, d'una trentena de pàgines, les professores exposen amb llenguatge acadèmic els principals eixos que, segons elles, configuren l'obra de Viladot: "la infantesa mig paradisiàca mig opressora, amb la reflexió centrada al voltant de dos grans mites –el d'Èdip

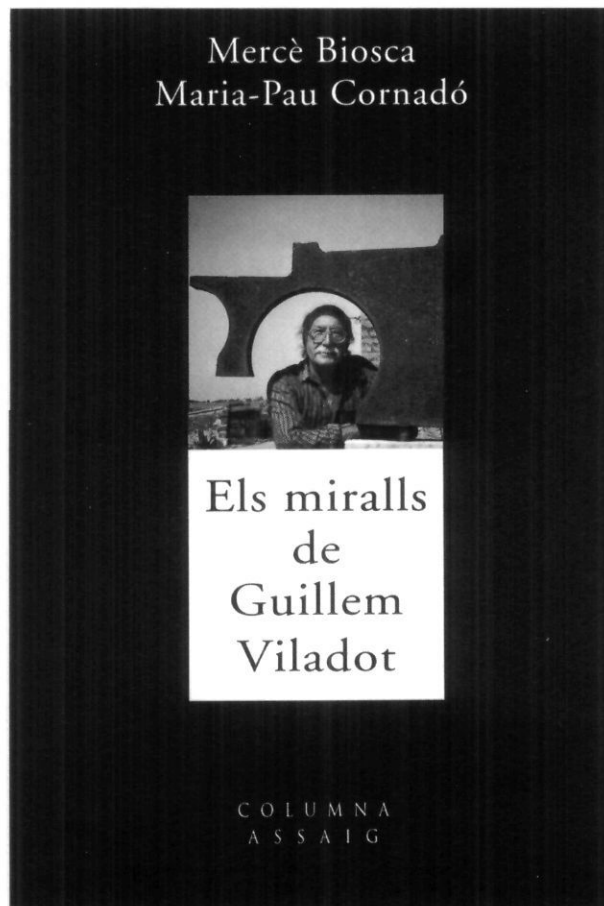
i el de Narcís–, el poder, l'amor i el dol, la memòria junt amb el pas del temps i les relacions que l'artista manté amb la literatura i l'art".

La segona part, l'antològica, és la que dona gruix i sentit al volum. Es tracta d'una selecció de més de cent textos de l'autor d'entre una quarantena d'obres, la qual està distribuïda a partir de vuit eixos temàtics que les antòlogues han analitzat prèviament i que corresponen a: 1, el poder; 2, el complex d'Èdip; 3, el narcisisme; 4, l'amor; 5, el dol; 6, el pas del temps; 7, lliçons de vida; i 8, l'art.

Dins de cada apartat, els textos i els poemes estan ordenats cronològicament (llevat del cinquè on apareixen dos poemes objectuals abans del que corresponen en el temps).

És prou sabut que qui fa una antologia ha de fixar-se uns criteris de selecció. Criteris que a voltes poden ser compartits o discutits pels lectors que coneixen l'obra de l'antologat. En aquest sentit cal dir que Biosca i Cornadó han optat en primer terme per un criteri temàtic, enfront de l'històric o del valoratiu que es fan servir en altres casos. L'opció escollida per Biosca i Cornadó fa que es barregi excessivament l'obra i que es vagi repetint l'aparició de textos procedents del mateix llibre, cosa que pot dificultar la visió històrica i la comprensió de l'evolució de l'obra viladotiana.

És en aquest apartat on trobem una colla d'objeccions: a) Les professores presenten una antologia pensant més en que els textos encaixin amb les seves

◀ tesis que no pas en exposar un mostrari representatiu de tota la producció de l'autor; això possiblement explica que hi hagi molts fragments d'una mateixa obra (nou de **Temps d'estrena**, cinc de **Testa-ment**, sis d'**Amor físic**, etc.), mentre que altres ben significatives no hi apareixen ni un sol cop (**Aril Avall**, **L'arrel de panical** (sic), **Una vegada hi havia un fideu molt llarg**, **Tingues memòria de mi**, **Urc del cos**, **Carles**, **Autobiografia de Déu**, etc.).

b) Algunes proses o narracions curtes (com les de **Temps d'estrena**), és una llàstima presentar-les fragmentàriament; tal volta hauria estat preferible transcriure'n menys i senceres o unes altres que no hagués calgut escapar.

c) Alguns poemes visuals, en presentar-se deslligats dels altres amb els quals formaven un tot, perden una bona part del seu significat (aquest és el cas de **Tonada de la vista...**, i **Entre opus i opus**).

d) Dels poemes objectuals, que es presenten amb fotografies en blanc i negre (suposem que no s'han pogut fer en color per raons editorials), se'n fa una tria molt poc variada: gairebé tots són dels darrers anys i la majoria pertanyen al grup de "**Self**" (onze, dels vint que hi ha en total) quan la seva obra en aquest aspecte també és molt considerable. A més, en dos casos hem de consignar que les fotografies del poema objectual (pàgs. 88 i 132) ofereixen una visió parcial, cosa que en dificulta o adultera la seva interpretació (sobretot en el segon cas esmentat –anomenat

"Ideal del jo" en l'exposició de "**Self**"–, en què no es veuen els quatre volums de les obres completes del propi Guillem Viladot que hi ha davall de la calavera coronada).

Pel que fa al tercer apartat, el bibliogràfic, lamentem que les professors no hagin pogut comptar ni incloure les darreres obres de l'autor: **Els ulls**, **Quartet ponentí** i **Abans podríem passar pel Louvre**. I encara més lamentem que hagin ignorat (o desconeguin) algunes de les llargues entrevistes a Guillem Viladot publicades a "Sió", així com que no s'esmenti en l'apartat d'*Estudis literaris i ressenyes* el número extraordinari i monogràfic que la nostra revista dedicà a l'autor de Riella (octu-

Lamentem que hagin ignorat (o desconeguin) algunes de les llargues entrevistes a Guillem Viladot publicades a "Sió", així com que no s'esmenti en l'apartat d'Estudis literaris i ressenyes el número extraordinari i monogràfic que la nostra revista dedicà a l'autor de Riella (octubre, 1992). No perquè siguem senzills cal menystenir-nos.

bre, 1992). No perquè siguem senzills cal menystenir-nos.

Les propostes didàctiques mostren que l'edició està pensada per a estudiants. Quin tipus d'estudiants, però? Alguns dels exercicis són una mica massa ambiciosos (com aquell que diu: "*analitzeu el/la protagonista d'una de les novel·les següents: La cendra, Ricard, Discurs horitzontal* (...)"); cosa que suposa, pel cap baix, llegir-se sencera una d'aquestes obres). Tot plegat ens indueix a pensar que l'edició va destinada més aviat a estudiants universitaris o gairebé.

L'entrevista a Guillem Viladot, inclosa en darrer terme, enriqueix el volum; si bé no s'hi diu res de nou del que d'ell ja coneixíem. Sembla que les antòlogues han aprofitat l'avinentsa per col·locar-la-hi. Hauria estat bé que hi haguessin fet constar la data en què es produí.

Haver-se llegit i conèixer tota l'obra viladotiana (donada la seva extensió, dispersió i diversitat) és un mèrit per ell mateix. Posar-se a fer una antologia sobre aquesta obra augmenta doblement el valor. No voldríem pas, doncs, que els comentaris precedents s'interpretessin com una condemna del llibre en qüestió. Creiem que feia falta una antologia de Guillem Viladot com aquesta. Ara, qui vulgui fer un tast de l'obra viladotiana ja ho pot fer amb la lectura de **Els miralls de Guillem Viladot**. Amb tot, resta per elaborar una antologia pensada per un públic no estudiantil i que doni una visió sinòptica de tota l'extensa obra de l'escriptor de Riella. ■

**SASTRERIA
CONFECCIONS FIBAL**

*Com sempre, els ofereix l'última
novedat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 973 39 07 36

L'Espiga llibreria
papereria

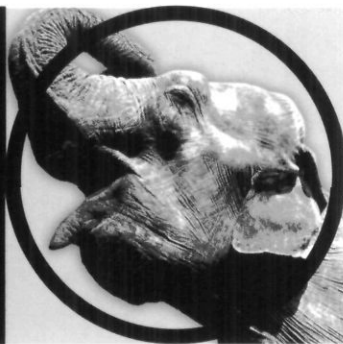
Plaça del Pou, 2
AGRAMUNT

Tel. i Fax 973 39 04 25
Tel. part. 973 39 24 72

VULCANIZADOS IBARZ

Ctra. de Tàrrega, s/n. - 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Telf. 973 39 07 34 (3 línies) - Fax 973 39 12 85

**Gaudeix
d'una atenció
memorable.**

**Ara revisem el teu cotxe
amb la mateixa dedicació
que revisem els teus
pneumàtics.
Nou Servei de Manteniment*.**

Si vols gaudir d'un servei de manteniment amb una atenció personal de les que ja no en queden i una garantia professional de les que no se'n troben...

Vine al nostre taller! Gaudiràs d'un Servei de Manteniment memorable, a un preu competitiu.

*El nostre Servei de Manteniment inclou:

Nou segle i nous problemes

A. Ponsa

Ens hem avesat tant a la paraula immigració que gosaria dir que ja no ens fa ni fred ni calent, és a dir, fem el paper d'estar-hi immunitzats. Prou que els mitjans de comunicació recullen un dia sí i un altre també notícies sobre persones —especialment marroquines i d'altres països africans— que es juguen la vida a l'estret per travessar-lo i arribar a les costes d'Andalusia, o d'Europa, com diuen elles, on creuen que s'hi fermen gossos amb llonganisses. Però aquells que aconseguen sobreviure a l'aventura, després d'haver farcit les butxaques dels pirates en cap de les maleïdes organitzacions que trafiquen amb carn humana, de ben segur que descobreixen una cosa que els fa reflexionar i que, al mateix, els retorna a la realitat: que en aquesta banda del mar no només no estaquem els gossos amb llonganisses, sinó que a molts europeus els plauria d'allò més que la seva aportació escarrassada servís per a poder-ho fer algun dia.

Estem veient com els governs de la Unió dicten normes més o menys restrictives, i els murs que s'aixequen són ben alts i de filferros punxents. Però, malgrat tot, sembla que no hi ha filferrada que valgui davant de tanta misèria.

Tot això és conseqüència del món en què vivim, el qual és extremament dual. Mentre hi ha països rics, d'altres tenen penoses dificultats per a tirar endavant. Cadascú és lliure d'emigrar, però només ho és fins a cert punt, donat que hi ha causes d'ordre polític, econòmic i social que forcen molta gent a marxar. Per tant, s'hauria d'entrar de ple en el fons de la qüestió de les estructures bàsiques, i apostar per la cooperació sense reserves, així com en altres aspectes de caràcter internacional i global, i si no es fa així, l'emigració no trobarà pas la manera d'aturar-se.

Algun dia es destaparà el pot del racisme, es veu venir, perquè més d'un cop ja ha donat senyals de vida. Tancar els ulls a una realitat tan evident seria un error de funestes conseqüències. En alguns sectors socials amenaça de saltar l'espurna definitiva i, serà llavors, quan els problemes s'elevaran fins a exponents certament perillosos. De moment, nosaltres restem en nivells relativament baixos d'immigració, i potser ara fóra el moment de posar les bases, tot aprofitant l'experiència europea, perquè no s'acabi perdent-ne el control.

Allò que va passar a El Ejido, no va passar perquè sí. Al darrera hi vivia gent en condicions precàries, explotada laboralment i en una situació pràcticament insostenible. No cal ser cap expert per adonar-se que el racisme va trepitjant els talons a les dificultats i la desestructuració socials.

En teoria tothom ha de tenir garantits allò que se'n diu els serveis bàsics. És clar que la teoria és a anys llum de la pràctica. ■

Radiacions ambientals

Joan Puig

Uns veïns del raval m'han fet arribar la seva preocupació perquè diuen que s'ha instal·lat una antena de telefonia mòbil als dipòsits del Convent, i creuen que la proximitat d'un enginy com aquest els pot afectar la salut degut a l'emissió-recepció de microones de baixa potència i, a la vegada, d'alta freqüència.

La veritat és que sóc un ignorant en el tema i crec que les autoritats locals, si és que han autoritzat la col·locació de l'esmentada antena, bé deu ser perquè saben que no hi ha cap perill, ja que són les primeres en vetllar per la nostra salut.

Encara que val a dir que hi cap una altra possibilitat; i és que, com jo mateix, ignorin realment el perill que suposen aquests repetidors de microones. Perills que alguns apunten, però que sembla que ningú no acaba de certificar com a definitius.

Segons un fulletó editat per la "Plataforma de veïns de Trempe en contra de les antenes de telefonia dins de la població" i per la "Plataforma anti-antenes de les terres de Ponent", hi ha estudis científics que assenyalen que, a curt termini, alguns dels efectes observats en **els usuaris de telèfons mòbils** i en **les persones que viuen a prop d'antenes repetidores** són els següents: augment de l'estrès, pèrdua de reflexos, pèrdues de memòria, ment en blanc, dolors de cap persistents, insomni i alteracions de la son, sorolls i xiulets a l'oida, mareig, alteracions del ritme cardíac, pujada de la pressió de la sang, etc.

Diuen que les antenes reemissores de microones que remetent el senyal del mòbil a través de la xarxa treballen a una gran potència (de 15 a 170 Watts, en la banda de 900-1800 MHz), per la qual cosa se n'evita la instal·lació als voltants de jardins d'infància, escoles, hospitals, llars de jubilats, etc. Si això és així, "quelcom" de nociu hi deu haver en tot plegat, encara que de moment ningú no acabi d'assegurar què és. Perquè les operadores de telefonia mòbil, que són les que han muntat el tinglado, no seran pas les qui ens avisin dels perills que hi pot haver. Ja sabem que sols els interessa pujar la seva cotització en borsa per poder ampliar la xarxa al voltant d'aquest món que cada dia esdevé més i més petit. Les companyies no sembla que tinguin gaires escrúpols a l'hora d'instal·lar les antenes allà on els convé, almenys mentre no es demostrï clarament la seva influència nociva.

Caldrà, doncs, que ens informem bé al respecte i que vetllem per nosaltres, perquè només faltaria que ara que estem ben comunicats amb tots els éssers de la Terra gràcies als nostres mòbils de butxaca, comencéssim a patir neurosis, pèrdues de memòria o malalties irreversibles!

Jo, per la meua part, tot i que tinc absoluta confiança en les nostres autoritats que sé que vetllen i vetllaran per la salut de tots plegats, desconnectaré el mòbil i el desaré a les golfes. Per si un cas! ■

JORDI SERA

ARTESÀ XARCUTER

**ESPECIALITAT EN PORC CASOLÀ
LLONGANISSA SECA
PERNILS I EMBOTITS**

Carrer de Sant Joan, 7 • AGRAMUNT • Telèfon 973 39 01 85

ESPORTS

- Xandalls
- Sudaderes
- Forros Polars
- Polos
- Equipacions
- Guants
- i...

Avgda. Jaume Mestres, 21
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel./Fax 973 39 21 73

SERVEIS

- Consumibles •
d'Informàtica
- Material •
Papereria
- Material Escolar •
- Fotocòpies •
- Fax •

Serralleria Figueres

**JAUME FIGUERES JUMELA - C. DELS HORTS, 6
25310 AGRAMUNT - TEL. 973 39 10 12**

**FLECA • PASTISSERIA
JA. Ricart**

C/. Sió, 33 - Tel. 973 39 02 79
Avgda. Agustí Ros, 46
C/. Pompeu Fabra, 2 - Tel. 973 39 20 64

AGRAMUNT

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 973 39 08 90 - 25310 AGRAMUNT
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 973 39 02 23 - 25316 PREIXENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Elaboració artesana de torrons i massapans

TORRONS FELIX ARTESANS

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 / 39 03 19
AGRAMUNT

92 anys d'història de la sardana a la Vila d'Agramunt (X)

Paulí Ribera

Foren bastants les vegades que havíem parlat amb Xavier Noró, Francesc Farràs, Deudat Pont, Jaume Fontanet (E.P.D.) i alguns altres, d'organitzar una agrupació sardanista, com també hem de suposar que hi havia un bon nombre de senyores que pensaven igual que nosaltres, i la conversa sempre acabava de la mateixa manera: d'on sortiran les pessetes per fer la primera audició?

En la reunió que vàrem tenir a l'Ajuntament el 16 de novembre de l'any 1986, l'alcalde Sr. Huguet ens va demostrar que, per part de la Casa Gran, hi havia un gran interès perquè es fundés una agrupació sardanista a la nostra Vila i, una vegada ens va exposar l'ajut que se'ns faria, vam creure que de cap de les maneres havíem de deixar-nos escapar aquella oportunitat.

Durant dues setmanes, els que vam assistir a la reunió del dia 16, val a dir que tots ens vam bellugar i, tal vegada, potser no en vam saber prou d'atreure el veïnat, com també podeu admetre que segons amb qui parlàvem de sardanes, en aquell moment, era totalment «predicar» al desert.

El dia 30 de novembre, ens reunírem,

a les 12 del migdia a l'Ajuntament, trenta i tantes persones disposades a tirar endavant la sardana, i l'alcalde Sr. Huguet, davant dels nous incorporats, ens va mostrar una vegada més l'interès que hi havia per part de l'Ajuntament. En un principi l'Ajuntament pensa donar suport la futura agrupació durant un any, amb la particularitat que no creu anticipar per endavant ni una sola pesseta, o sigui, que l'agrupació primer s'haurà de comprometre i organitzar la ballada de sardanes i després presentar les despeses amb els seus corresponents rebuts a l'Ajuntament, i així successivament, fins a un import que no sobrepasés les 300.000 pessetes.

Una vegada acceptada per unanimitat l'oferta del Sr. Huguet, s'obrí un torn de preguntes i respostes entre els assistents, com foren la quota de soci que de comú acord d'establí en 600 pessetes anuals als majors de 18 anys, i els menors podrien prendre part a totes les activitats de l'agrupació sense ser-ne socis, i en cas de voler-ho ser voluntàriament, la seva quota fóra de 300 pessetes anuals.

Sens dubte el punt que es perllongà més fou quan es parlà que, d'aquella trentena llarga de socis, n'havia de sortir una jun-

ta rectora de set persones, les quals s'havien d'encarregar de confeccionar els estatuts i tot el que fos necessari, fins que es presentés un o diversos presidents i que fossin acceptats per majoria.

Després d'un llarg estira i arronsa, en sortiren voluntaris: Francesc Farràs i Serentill, Jaume Fontanet i Anyé, F. Xavier Noró i Camats, Antònia Puig i Sala, Paulí Ribera i Marquilles, Antònia Tella i Ribes i Fermina Villalba i Fernández, que posteriorment foren els qui signaren els estatuts i passaren a ser els socis fundadors de l'agrupació, i cal dir que la majoria d'aquests fundadors encara continuen com a socis.

Durant el mes de desembre, la Junta Rectora va convocar una reunió on hi va haver una bona assistència, i en primer lloc es va proposar l'elecció del nom de la nova agrupació entre les nominacions de «Sis Torons» o «Barretina», i per votació democràtica, en sortí guanyadora «Barretina». Després es presentaren els estatuts, als que tots els assistents donaren la conformitat, i per últim es va donar opció a tots els presents per ocupar el càrrec de president.

Arran d'un temps prudencial en què tots els assistents tingueren preferència per exercir la funció de president, va sortir voluntari en F. Xavier Noró i Camats, el qual fou acceptat per unanimitat.

Tot seguit i tal com marquen els estatuts de l'Agrupació Sardanista Barretina, en Noró hagué d'escollir els sis membres restants que l'havien d'acompanyar durant els tres primers anys, i no va dubtar ni un instant en preferir els sis socis que havien estat a la junta rectora, i repartí els càrrecs de la següent manera:

Sotspresident	Jaume Fontanet
Tresorer	Francesc Farràs
Secretària	Fermina Villalba
Vocals	Antònia Puig
	Antònia Tella
	Paulí Ribera

Cercavila popular l'Onze de Setembre de l'any 1987-88.

C/. Sió, 6 • Tel. 973 39 02 40 • AGRAMUNT

creus S/A
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 973 39 16 11

AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ I COMPLEMENTS DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 973 39 23 35 - Part. 973 39 08 65 AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. 93 464.80.27 - Fax 93 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 973 39.21.19

ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S

PELS
PÈLS

PERRUQUERIA

imma guerrero

Tel. 973 39 24 71

Cami de les planes, s/n
25310 Agramunt
Lleida

SERVEI
DE TAXI

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 973 39 00 45 - Tel. mòbil 609 35 73 80 AGRAMUNT

Mestres Torronaires des de l'any 1902

ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS, MASSAPANS
I XOCOLATA A LA PEDRA
D'ALTA QUALITAT

Botigues: Ctra. Cervera, s/n. Tel. 973 39 00 36
Avgda. M. Jolonch, 51 Fax 973 39 06 90
Obrador: Ctra. Cervera, s/n. **AGRAMUNT - L'Urgell**

La Festa Major

Maria Salamiento

Collons!, tinc el cul quadrat! Ja no sé com posar-me. Com a mínim hi podrien posar uns coixinets a aquestes coi de grades! Té!, aquesta cama ja la tinc ben adormida, ara em convindria estirar una mica les cames, però no goso aixecar-me, ja veuries com més d'un em miraria i diria: –Què hi fot aquest aquí?... I què hi foto?... això és el que em pregunto a mi mateix; i tu què hi fots aquí a aquestes hores? A veure quina hora és..., cagonlou! Només són tres quarts de tres! Com costa de córrer el temps a partir d'una certa hora! I mira, n'hi ha que comencen la festa ara, guaita!, guaita com entren! És clar, s'aixequen a mitja tarda i llavors fins passada la mitja nit no comença el dia. Però a mi que no hem vinguin amb històries, això no és festa ni és res, home! La Festa Major hauria de ser més participativa! Ja veuràs qui hi haurà demà a les sardanes, ningú; els quatre carallots de sempre. I jo hauré de fer esforços per aixecar-me i ben just si en puc ballar un parell!

Redeu!, aquesta cama ja no me la noto. Té, faré veure que segueixo el ritme de la música i picaré a terra... Ai!, ui!, ara, ara sembla que comenci a circular la sang. Amb una cadira de fusta potser estaria una mica millor, però qualsevol s'hi asseu!, encara em fotrien alguna cosa d'aquestes que beuen pel damunt! N'hi ha que ja no es belluguen de la barra. Mira aquell, es fot el whisky com si fos aigua. Als del CAU ja els va bé ja; però una organització amb els seus ideals només hauria de vendre begudes sense alcohol! Ja, ja, ja, la pela és la pela! Però, què caram!, ja fan ben fet ja, aquests beuriens igual! No sé quan deu costar llogar aquests quatre arreplegats

que toquen, però l'Ajuntament ja se'ls podria ben bé estalviar! La majoria d'aquests, amb la barra sol ja en tenen ben bé prou. Ara l'altra?, cagonlamar-serena! Ja veuràs, ja! No em podré aixecar i faré un paper ben galdós amb les cames enrampades i el cap com un bombo! Si és que això no es pot aguantar, home! Si és que s'ensorrarà tot el pavelló! I d'això en diuen música? Què no ho veus?, els músics van més pets que no els de baix!

...a mi que no hem vinguin amb històries, això no és festa ni és res, home! La Festa Major hauria de ser més participativa! Ja veuràs qui hi haurà demà a les sardanes, ningú; els quatre carallots de sempre.

A veure quants són: Un, dos, tres..., collons!, amb aquest cony de llums no veig res!..., quatre i cinc. Mira, només cinc *ancordios*; això sí, foten més soroll que la Maravella i la Principal de la Bisbal juntes. És clar, home!, això vol dir que són més bons! Quina colla de babaus!

Un quart de quatre, Mare de Déu Senyor! Em sembla que l'any que ve faré com els veïns i me n'aniré a Salou; sí, sí,

decidit. Clar que diran: Tu, tan agramuntí que dius que ets!, tan que sempre dius que s'ha de fer poble!... Doncs mira!, els diré: Jo ja n'he fet prou de poble, ara que en facin els altres! Si és que ja està bé, home! Ja vàrem començar el dijous. Que no n'hi havia prou amb les havaneres?, doncs es veu que no! Ara t'has d'esperar a que acabi el jazz aquest!, que només és una excusa, perquè ningú no se'ls escolta!; la qüestió és tornar tan tard com es pugui a casa. Haurien de pensar que hi ha gent que aquest dia encara treballa, cony! Després els diables, au!, i mira que no sé que els troben! Sempre foten el mateix! Però vinga!, ben tapats i al seu darrera!, a veure qui pren mal més aviat. Després el Pou rock, o el pou del rock..., o com es digui, i mira que només hi havia quatre arreplegats!, però jo allí! Encara sort que el dilluns no fan res a la nit, perquè sinó ja me'n puc anar directe a l'hospital... A veure, dos quarts de quatre. Al-leluia, l'hora de fotre el camp. Mira!, ja ve, avui és puntual; fins i tot m'estranya. És clar que avui m'hi he plantat: Nena!, si a dos quarts de quatre no vens, baixaré a la pista i et fotre fora a puntades al cul!

Què?... què dius? I un rave!, cap a casa.... Ni deu ni cinc minuts més!, tinc el cap que m'està a punt d'explotar i el cul vermell. Cap a casa! Jo a la teva edat... No?... doncs t'ho torno a dir! Què t'has cregut?... per què no em quedo a casa?, que ja ets prou gran? Això digues-ho a ta mare!, jo prou que m'hi quedaria a casa! O és que t'aixecaràs tu a dur ton germà a les firetes demà al matí, eh?, doncs cap a casa, i si et torno a sentir rondinar demà només aniràs al ball de tarda.

Collons que és dur, això de ser pare per la Festa Major! ■

Cortinatges

Sangrà

Cortinatges
Joguines
Objectes Infants
Llistes Naixement
Llistes Comunió
Bolsos
Sport
Camp i Platja
Canya i Jardí

Avgda. J. Mestres, 2 • 25310 Agramunt (Lleida)
Telf. 973 39 12 16

C/ Clos,1 - Tel. taller 973 39 25 89
Tel. part. 973 39 21 55
25310 AGRAMUNT (Lleida)

**Rubèn
Automoció**

Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat **PEUGEOT**
per Agramunt i comarca

Estem a la seva disposició en:

Mecànica
Electricitat
Pneumàtics

Taller autoritzat Koni

ELECTRICITAT

F.MARCH

Francesc March Altarriba

C/.Asgous, 19
AGRAMUNT (Lleida)

Taller 973 39 08 18
Mòbil 619 73 70 20

- Electricitat de vivenda i industrial
- Bombes de calor i aires condicionats
- Acumuladors de calor

A. Juan Fort

Creacions

Dissenys exclusius

DISSENY ARTÍSTIC DE MURALS interiors i exteriors

Assessorament i projectes per la decoració de:

-Vestíbuls, Salons, Entrades...

RECORDATORIS DE DISSENY per a celebracions:

-Comunions, Noces, Aniversaris.

OBRES EN DIMENSIONS ESPECIALS i per encàrrec:

olis, aquarel·les, aiguaforts, gravats...

*L'encert d'un regal
amb estil!!*

Taller i comandes:

C/ Sió, 10 1r
(Tardes de 5 a 9h.)
Telèfon 973 39 21 57

Exposició:

C/ Sió, 2 - Agramunt

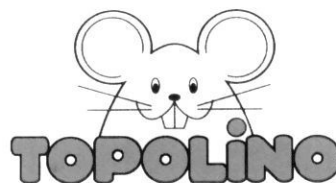

Marbres Vilalta

MARBRE i GRANIT

- ESCALES
- PAVIMENTS
- TAULELLS CUINA
- TAULELLS BANY
- REVESTIMENTS
- ART FUNERARI

Carrer Clos, 24 • Tel. 973 39 11 83 • AGRAMUNT

Roba infantil i juvenil • Tot per al nadó

I nova secció en roba pre-mamà

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torre" - Tel. 973 39 00 02
25310 AGRAMUNT - Lleida

I van dir que no

J. Pijuan

L'avi Romeu contemplava absort l'immens horitzó que s'estenia davant seu. Camps d'ametllers i fruiters florien enmig d'enormes catifes de verd que es perllongaven a banda i banda del nou canal, la construcció del qual havia reviscolat la contrada i el color havia renascut de les cendres del secà. Des de dalt d'aquell indret, flairava l'olor de la vida i deixava que aquella sensació de benestar l'embolcallés completament. Romania palplantat sense immutar-se mentre un suau ventijol acarona el seu demacrat rostre senil.

Al seu costat, el petit Joanet l'observava intrigat sense comprendre per què dels seus ulls regalimaven petites gotes de pluja quan una eternitat abans l'havia convidat alegre a passejar. Agafat de la seva mà admirava la mateixa visió del seu avi. El petit infant es mostrava inquiet i fascinat. El cor li batejava a cent i no sabia per què. L'envaïa una estranya sensació de confort. Sentia com la natura l'abraçava amb força, impregnant-lo de ves a saber què. Observava el seu avi i notava en el seu rostre que també percebia aquella abraçada.

Les hores passaren i l'avi va considerar que ja era el moment de tornar cap a casa abans que es preocupessin per la tardança. L'infant hi accedí a desgana car no volia que aquell encís que l'abrigava s'esvaís en el no-res. Així doncs, començaren a davallar la carena pausadament, intentant no trencar l'equilibri que els envoltava. A mesura que creuaven els camps tenia la sensació que les florides branques dels arbres els saludaven joioses al seu pas. Una coneguda sensació que venia de lluny, d'ençà que van dir: **NO!**

Recordava un temps passat en què la contrada es veïa completament immersa en una temença: l'**abocador**. Una paraula que el sol fet de pronunciar ja provocava esgarriances. El seu poder fou tan fort que fins i tot la natura quedà commoguda. Els temors afloraren per tot arreu, s'expandiren pel subsòl com si fossin llargs tentacles i s'aferraren a les arrels de la vida. La natura es marcava per moments sabedora del trist destí que s'aproximava inexorable. Per què lluitar endebades si l'amenaça de la boira esquinçaria tota esperança de futur? Silenci. La natura abaixà el cap tot esperant el cop de gràcia. Però tot d'una, el clamor del poble ressonà als quatre vents. La veu del poble s'aixecà unànime en lluita contra l'abocador. Durant dies i dies es lluità amb totes les forces per la seva negativa, fins que un bon jorn es desestimà. Llavors la natura aixecà el cap i obrí els ulls al nou futur expandint la seva alegria per tot arreu.

L'avi Romeu i el seu nét retornaven cap a casa a través dels florits camps d'ametllers i fruiters. La visió d'aquells camps omplia de vida els seus cors. A mesura que caminaven, tenien la impressió de flotar en l'aire. A cada passa els embolcallava una sensació de benestar que emanava del subsòl. Estaven contents. De tornada no s'aturaren pel camí per no fer tard. Però quan creuava el llindar de la porta de casa, l'avi Romeu, sentí com si una veu el cridava en la llunyania. Es girà cap a l'horitzó i veié el somriure de la natura que el saludava. ■

«La Bepeta». El progrés

A Teilhard de Chardin

Josep, fa uns mesos que una persona deia públicament que al cel hi entrarien els dolents, però no els vagants.

Els llestos, els vius, els que saben fer diners. Els que fan progressar la humanitat, relativament, estan d'esquena al pensar i al ser, i només els preocupa el tenir. Això es contagia a gairebé tothom.

Quan tenia dotze anys, vaig tenir un mestre que deia moltes vegades «El pensar és de rucs». En el transcurs dels anys, he anat veient que, majoritàriament, la tele és ama i senyora, la deessa diríem d'una gran massa de persones als que se'ls fa imprescindible aquesta; pel viure, millor somniar, monòtonament, o bé sobreviure, distreure's, estar en el món, en evasió crònica, gairebé, de la realitat, de la vida.

Des de la tele reben aliment total les seves ments, ella els diu el que han de fer, i el que no. Com han de comportar-se, quines han de ser les seves aspiracions en la vida. Què han de llegir i què no. Què han de creure i que no. Qui és i què és gran i qui no ho és.

I a la fi els convenç, la tele, que la persona com cal, avui, s'ha de deslliurar de ruqueries desfasades i ser lliure, totalment lliure, i fer el que realment calgui per triomfar, per fer, sense cap escrúpol.

— Jo penso, Bepeta, que el treballar és imprescindible, que tothom ha de treballar. Però que ha de rebre un sou just. El treballador, el menys qualificat i de més anys, aquest ja no troba treball, i és molt fàcil explotar-lo, legalment i tot, des que hi ha les oficines de treball temporal, amb sous de misèria.

No s'hauria de poder treballar més de vuit hores, el ser humà necessita pensar i temps suficient per ser, per realitzar-se. Sinó, només podrà tenir i consumir, no viure, sinó poc més que vegetar.

— Sí, Josep, la infelicitat està a l'ordre del dia. Ja que s'ha perdut el sentit del concepte felicitat. Un tipus de felicitat molt particular ha estat imposat per la societat de consum a través dels mitjans de comunicació. I ja no s'aspira a res més, s'està content, satisfet, amb el consumisme. La condició de treballar el que calgui, per poder consumir més i tot del possible, plau a la majoria. I com que res no ens satisfà del tot, es busca i es troba coses noves, sempre superficials, per a consumir. I sensacions diverses, coses increïbles, i els éssers cada vegada som més extrovertits i, aparentment, feliços. Perquè, s'és cada dia més materialista, però som envaïts per l'avorriment, frustracions, i les temudes depressions. ■

VIATGES

L'EIXIDA TOURS S.L.

G.A.T.G.C. - 311

SORTIDA: 11 d'octubre de 2000

DURADA: 6 dies

PREU: 64.400 ptes.

PARÍS

1r dia - LLEIDA/TÀRREGA/AGRAMUNT-PARÍS. Sortida a l'hora convinguda en direcció a París. Dinar en ruta per compte del client. Finalitzat aquest, continuació del viatge fins arribar a París. Sopar i allotjament a l'hotel.

2n dia - PARÍS.- Esmorzar i matí lliure per visitar la torre Eiffel (sense entrada) i realitzar compres als magatzems Laffayette (visites incloses). Dinar a l'hotel. A la tarda es podran realitzar les visites al París històric: Catedral de Notre Dame i la Santa Capella. Sopar i allotjament a l'hotel.

3r dia - PARÍS - EURODISNEY - PARÍS. Després d'esmorzar, excursió facultativa al parc temàtic més gran d'Europa, on gaudirà de totes les seves atraccions, coneixerà el carrer «main street», on es traslladarà a les Quatre Terres: la de la Frontera, la dels Descobriments, la de les Aventures i la de la Fantasia. Dinar al parc per compte del client. A l'hora convinguda, tornada a l'hotel de París. Sopar i allotjament a l'hotel.

4t dia - PARÍS.- PENSIÓ COMPLETA A L'HOTEL. Finalitzat l'esmorzar, visita pel París modern: Centre Pompidou, La Defense i les Halles. A la tarda, visita panoràmica de la ciutat: París d'ahir i d'avui (Camps Elisis, Arc del Triomf, Sagrat Cor, etc...). A la nit, visita de la Torre Montparnasse i Bateau Mouche.

5è dia - PARÍS - VERSAILLES - LYON. Finalitzat l'esmorzar, sortida per visitar Versailles i els seus jardins. Dinar a l'hotel de París. Finalitzat el mateix, sortida en direcció a Lyon. Sopar i allotjament a l'hotel.

6è dia - LYON - FIGUERES - AGRAMUNT/TÀRREGA/LLEIDA. Després d'esmorzar, continuació del viatge fins a Figueres. Dinar en un restaurant. Arribada al nostre punt d'origen i FI DELS NOSTRES SERVEIS.

EL PREU INCLOU:

- Autocar de luxe.
- Pensió completa durant tot el circuit, excepte el dinar del 1r i 3r dia.
- Guia-acompanyant.
- Visita a la torre Eiffel, sense entrada, i als magatzems Lafayette.

OBSERVACIONS:

- Es pagarà el suplement de l'habitació individual.
- 5% descompte per la tercera persona, compartint l'habitació triple.

CONSULTI EXCURSIONS FACULTATIVES

Demani informació al telèfon 973 39 17 34

Contra l'enuresi!

Equip Pediàtric

ABS Agramunt

EL MÈTODE BEDWETTING

De «Olvidate del Pañal», de Mª Luisa Ferreros Tor, Tibidabo Ediciones, Barcelona 1998

Es poden distingir dos tipus d'enuresi: la primària (es dona en nens de 3 a 5 anys), i la secundària: altres alteracions que es donen generalment en nens majors de 5 anys.

Quan a un nen se li escapa el pipí a la nit, els pares solen dir: «no ens deixa dormir», «estic farta de rentar llençols»... però, **i el nen?, com se sent?**, per norma general estan insegurs, humiliats, avergonyits, sense autoestima, angoixats, amb relacions familiars alterades, marginats de determinades activitats socials... L'actitud dels pares davant d'aquest problema no ha de ser ni la d'alarmar-se, ni, pel contrari, treure-li importància, sinó més aviat la de voler ajudar-lo a solucionar el problema el més aviat possible.

Existeixen dues causes que intervenen en aquesta disfunció: orgàniques i psicològiques. Generalment, es presenten de forma conjunta. El 96% de les causes orgàniques es deuen a l'alteració del patró de la son, on la fase REM està augmentada (fase del son profund). Aquesta alteració, a més, normalment es presenta associada a:

- una disminució de la secreció de l'hormona ADH (aquesta disminueix el

volum d'orina durant el son)

- una incapacitat funcional de la bufeta (menys resistència al volum)

- una disminució de la força del múscul detrusor de l'esfínter.

Com a tractament pot aplicar-se el **mètode bedwetting**, que consisteix en un entrenament supervisat. Els passos són els següents:

1. Desbloquejar l'ansietat del nen

- El nen és inconscient, no ho fa voluntàriament, per això no l'hem de castigar ni culpabilitzar.

- No angoixar el nen, no tirar per terra els seus esforços.

- No comparar, ni parlar-li de l'edat, ni recordar-li que estem tips de rentar llençols.

- Els pares han de ser els seus entrenadors, no els seus controladors.

- L'ACTITUD DELS PARES ÉS LA CLAU D'AQUEST TRACTAMENT. Ambdós han d'estar d'acord i estar tranquils.

- Evitar l'aplicació del mètode en època de canvis.

- Tenir paciència i donar temps a l'aprenentatge. No tornar a posar el bolquer (desorientaríem el nen).

2. Augmentar la sensibilitat humitsec: treure el bolquer

3. Augmentar la capacitat funcional de la bufeta

- Beure molt líquid als matins: aigua, sucs, llet, infusions, ...

- Quan apareix la necessitat d'orinar, esperar una mica. I cada dia augmentar aquest temps d'espera per orinar, premiant el nen quan aconsegueixi superar-se

4. Fortificació d'esfínters

- Tallar el flux d'orina un cop s'estigui fent pipí, i augmentar progressivament el nombre de vegades.

- Orinar de 6 a 10 vegades al dia (aproximadament cada dues hores), encara que no se'n tingui ganes i només siguin dues gotes.

- Estar-se una hora despert després de sopar i abans d'anar a dormir.

5. Motivació

- No premis materials sinó de «dedicació» (compartir activitats lúdiques amb la família).

- Fer prendre consciència al nen dels avantatges del control nocturn.

- REGISTRE DIARI en una taula de: llit moll, ingestió de líquids, exercicis realitzats, ...

6. Metodologia

- Es pot anar despertant al nen cada 2-3 hores perquè orini al WC, i progressivament anar espaiant aquest interval de temps.

- Si el nen mulla el llit, ha d'adonar-se del que ha fet i no pot anar a dormir amb els pares.

- Disminuir la ingesta de líquids en les últimes hores del dia. ■

BELLESA DENTAL

Jordi Freixes i Montse Corrales
ODONTÒLEGS

HORARI:
DILLUNS, DIMARTS,
DIMECRES, DIVENDRES
(de 9h. a 13h. i de 15:30h. a 20:30h.)
DISSABTE (de 9h. a 13h.)
Hores a convenir

Av. Agustí Ros, 2 Bx.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. i Fax 973 391 749

HOTEL * BAR
RESTAURANT

BLANC & NEGRE 2

Ctra. Cervera, s/n. Telf./Fax 973 39 12 13
25310 AGRAMUNT (3línies) Urgell

COMPLEMENTES ESPORTIUS
MARROQUINERIA
BOLSOS - MALETES VIATGE
PERFUMERIA (novetat)
LLAMINADURES

*Gràcies per la
nova acollida*

Tot això ho trobareu a... _____

C/. Àngel Guimerà, 5 • Tel. 973 39 20 55
AGRAMUNT (Lleida)

cotxes de

LLOGUER
ROIMAR S.L.

C/ Institut, núm. 2 Agramunt

Telf.: 973 39 27 26

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ
ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2n pis AGRAMUNT Tel./Fax 973 39 21 25

PACITTI CARALPS S.C.P.

DECORACIÓ

- PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA
- ESPECIALITATS ESTUCS ITALIANS

Ctra. les Puelles, 9
C/. Institut, 30

Tel. 973 390 091
Tel. 973 392 440

25310 AGRAMUNT

*LListes
de
Noces*

Per a tota la vida...

CUÑAT
La Gran Botiga

973 390 115
AGRAMUNT

Club Escola de Futbol «Gerard Gatell»

ESCOLA FUTBOL

D'esquerra a dreta, fila superior: Jaume Farré (Delegat), Roger Cercós, Joan Cercós, Albert Solé, Bernardo, Cisco, Alós, Chenchu, Morenate (Entrenador).
Ajupits: Jovell, Carles Areny, Pauleta, Buho, Vila, Héctor, Marín i Àngel.

El passat dia 9 d'agost, es va fer la presentació de la nova plantilla del primer equip de l'Escola de Futbol Gerard Gatell.

L'equip que es pot veure a la fotografia va jugar un partit amb el Tàrrrega de la 3a divisió; el resultat va ser de 1-5 a favor del Tàrrrega.

Altres resultats de la pretemporada són:

Agramunt 3 - Cervera (1a Regional) 3
Agramunt 2 - Artesa de Segre 3
(1a Regional)

La presentació dels equips inferiors es va fer el passat divendres 25 d'agost, amb l'assistència de molta gent: Nens, joves i pares.

Per una altra banda, us recordem que està oberta la inscripció de nous socis. Si esteu interessats, truqueu al número de telèfon 670 39 11 32, on us donaran més informació. ■

Club Tennis Agramunt

La Junta

El passat dia 2 de setembre, dins dels actes de la Festa Major, es va realitzar, per tercer cop a la Vila, un **mini tennis al carrer**. Aquesta vegada la participació potser no fou tan nombrosa com les dues anteriors, donat que a la mateixa hora se celebrava una cursa popular. Malgrat tot, els joves que hi van participar s'ho passaren força bé. Uns quants, els que ja han assistit a cursets, varen realitzar diferents partits eliminatoris entre ells; i els altres, es van iniciar i familiaritzar amb la raqueta intentant dominar el toc de pilota i col·locació del braç. En total varen ser un parell d'hores ben entretingudes per als amants d'aquest esport.

L'acte, organitzat pel Club Tennis Agramunt, comptà amb la col·laboració de l'entrenador local, David Gassió, i de dos monitors de la federació lleidatana, el Raül i la Marta.

El diumenge dia 3, a partir de les 10 del matí i a les pistes del Club, es va celebrar una nova edició del Torneig de Festa Major contra el Club Tennis Ponts. Enguany la victòria es decantà per l'equip local per tres a dos.

Els partits i els resultats van ser els següents:

Maikel Kerch - Pere Guàrdia	6/0	6/0	
Josep M. Font - M. Serra	5/7	7/6	6/3
Joan Saball - J. P. Massana	4/6	2/6	
Ramon Torres - J. Escolà	6/1	6/1	
Francesc Sangrà - Àngel Mateo	0/6	3/6	

Volem informar també que a partir de l'octubre començaran de nou els cursets de tennis. Aquest any es vol ampliar l'horari, fent-ne dos dies entre setmana i els dissabtes al matí. També hi haurà la possibilitat de fer-ne els dissabtes a la tarda per als que es vulguin iniciar en aquest esport. Així mateix es faran classes per als adults, ja que n'hi ha molts que ho han demanat.

Amb aquesta ampliació d'horari es pretén millorar el nivell dels tennistes locals, intentant formar un grup per competir al campionat Terraferma.

Les dates i l'horari es concretaran ben aviat i n'informarem puntualment a les pàgines d'aquesta revista. ■

Segon aniversari de la mort de
Miguel Suárez Otero

Que fou metge titular d'Agramunt.

*La família us agrairà que vulgueu recordar-lo
en les vostres pregàries.*

Agramunt, setembre de 2000

Tendals façana i camió
Tapisseria - Cortinatges
Matalassos
Persianes - Mosquiteres
Retolació adhesiva

Av. Marià Jolonch, 38 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 39 06 37 Fax 973 39 21 92

Torronaires des de 1775...
La tradició d'Agramunt®

**TORRONS • MASSAPANS • XOCOLATES
CAMELS • CONFITS**

Ctra. de Tàrrega, s/n. Telèfon 973 39 06 07

AGRAMUNT Tel 973 39 01 42

**Banquets
de Noces**

Restaurant
Discoteca
Terrassa
Saló de Ball

Club Billar Agramunt

P. Mora

En aquest període estiuenc hem realitzat les següents activitats:

Durant els mesos de juliol i agost s'han realitzat tres cursos de billar, dos d'ells d'iniciació i un de perfeccionament, amb una participació de 15 alumnes de totes les edats. Les classes han estat impartides pels professors Francesc X. Noró i Laureà Giménez.

El club té intenció d'organitzar un proper curs d'iniciació durant els mesos d'octubre a desembre, en el que es donarà prioritat a nois i noies en edats de 12 a 16 anys. Totes aquelles persones que tinguin interès en participar-hi poden adreçar-se a Francesc X. Noró P. (Tel. 973 39 21 73), Ramon Penella (Tel. 973 39 05 78), o bé directament a la seu del club, fins el dia 30 de setembre.

El passat dia 29 d'agost, prengué possessió del càrrec la nova junta directiva del club, que ha quedat conformada pels següents membres:

President: Pasqual Castellà

Vicepresident: Josep L. Marina

Secretari-tresorer: Laureà Giménez

Vocals: Ignasi Aragon, Ramon Coscollola, Jesús Martín, Miquel Noguera, Francesc X. Noró C., Francesc X. Noró P., Ramon Penella, Deudat Pont, Josep M. Ribó i Miquel Ripoll.

Els canvis respecte l'anterior junta es concreten en les baixes de Joan Llorba i de Joan Viladomat, que han estat substituïts per Ramon Penella i Miquel Ripoll.

Aprofitem aquestes línies per agrair a Joan Llorba i Joan Viladomat la dedicació al club durant els onze anys que han format part de la seva junta, a la vegada que desitgen els majors èxits a la nova junta.

L'organització interna del club ha quedat distribuïda en aquestes àrees de treball:

Àrea econòmica-pressupostària:

Josep L. Marina i Laureà Giménez

Àrea esportiva:

- Competicions locals:

Josep M. Ribó i Miquel Ripoll

- Competició federada:

Francesc X. Noró P. i Ramon Penella

- Formació:

Ignasi Aragon, Laureà Giménez, Francesc X. Noró i Ramon Penella

Àrea de manteniment:

Ignasi Aragon i Jesús Martín

Àrea de relacions públiques:

Ramon Coscollola, Miquel Noguera, Francesc X. Noró C. i Deudat Pont.

En un altre ordre de coses, us informem que el passat dia 12 de setembre van començar els campionats socials de la modalitat lliure, amb la participació d'una cinquantena de jugadors distribuïts en sis categories, i dels resultats dels quals en sereu degudament informats en una propera ocasió.

Per tant, reemprenem aquesta temporada amb nous i diversos campionats de diferents modalitats i, també, amb una renovada investida d'esportivitat i d'activitats. ■

Els professors i alguns dels participants als cursos.

Club Billar Agramunt

Balanç de dos anys d'activitats

La Junta

Han passat gairebé dos anys des de la inauguració de la nova sala de billar del Casal Agramuntí, i creiem que és un bon moment per analitzar la repercussió que aquest canvi ha produït en el si del Club Billar Agramunt.

Per començar, el fet d'estar en una sala separada del cafè, tot i que al principi algú vaticinava que seria negatiu pel club, els fets han demostrat que no anàvem gens errats quan plantejàvem aquest tema i que realment tots hi hem guanyat molt amb aquest canvi.

Ara podem gaudir de la pràctica d'aquest esport en unes condicions ambientals idònies, sense molestar ningú ni ser molestats per altres persones que, com és lògic, van al cafè per motius ben diferents que jugar al billar. Tanmateix, ens ha permès tenir tres billars, cosa que si en aquell moment era necessari, avui ens resultaria del tot imprescindible.

En aquests dos anys, hem duplicat la nostra massa social en passar de tenir

una quarantena de socis, a tenir-ne una vuitantena. A més, cal remarcar que dos anys enrera no teníem cap soci menor de 18 anys, i actualment en tenim una desena. Una bona part d'aquest increment de socis es deu també al canvi de local, doncs molts socis nous feia molt temps que no practicaven aquest esport o, fins i tot, no hi havien jugat mai, i els podia fer una mica de respecte jugar enmig d'una sala cafè. Així mateix se'ns feia difícil organitzar curssets de billar amb gent jove, doncs els propis pares relacionaven el fet d'anar a jugar a billar amb el fet d'anar al cafè, cosa que ara saben diferenciar perfectament i entenen el billar com el que realment és, un esport.

En aquest període, el club ha endegat un projecte que feia temps anhelàvem, que és la creació de l'escola de billar. Concretament la junta hi ha destinat tres persones, que passaran a ser quatre aquesta propera temporada, les quals,

de manera totalment desinteressada, s'encarreguen de planificar la formació de jugadors i d'impartir els corresponents curssets, que van dirigits a tothom, joves i grans, nois i noies, socis i no socis.

De tota manera, volem donar especial preferència a la gent jove, que ha de ser el futur del club, per la qual cosa, cada any intentarem incorporar al club entre 4 i 6 nois i noies de 12 anys d'edat, per poder-los anar preparant a poc a poc. Tinguem en compte que el billar és un esport molt difícil, i tret de casos excepcionals, un jugador que comença de zero, per adquirir una bona base i entrar en competició federada, necessita d'un aprenentatge d'entre 4 i 6 anys.

El club organitza cada temporada campionats socials de les modalitats lliure, quadre, banda i tres bandes, per a tots els socis, tinguin l'edat que tinguin, perquè puguin competir entre ells, i també se'n fan d'exclusius per a la categoria infantil.

A banda d'aquests campionats socials, el club té previst, a partir de la propera temporada, tornar a la competició federada després de dos anys d'absència per motius diversos, doncs aquesta és una manera de motivar més la gent jove que es va incorporant al club.

Pels propers quatre anys, el club s'ha marcat com a objectius primordials la potenciació de l'escola de billar, el retorn a la competició federada, la instauració d'un torneig de billar a la Vila d'Agramunt, i continuar incrementant la massa social, sobretot pel que fa a gent jove.

L'únic que lamentem és no poder disposar de més espai per instal·lar dos billars amb unes dimensions més petites, cosa que facilitaria l'aprenentatge dels joves i, a la vegada, ens permetria començar a treballar amb nois i noies una

Vista general de les instal·lacions de la sala de billar del Casal Agramuntí.

◀ mica més petits. Però bé, en aquesta vida no es pot tenir tot, i francament estem força orgullosos de tenir el que tenim.

I ja per acabar, diríem que el Club Billar Agramunt és una entitat esportiva més del poble, que intentem gestionar de la millor manera possible, per tal de donar una opció més a tots els habitants d'Agramunt i comarca de distreure's i practicar un esport, que no té limitació d'edat i que el recomanem a tothom per diferents motius: Als més joves per aprendre un esport, bastant tècnic però també físic, que els ajudarà a formar-se com a persones i que, sens dubte, els donarà moltes satisfaccions tant a nivell personal com d'amistats que de ben segur faran a l'entorn del billar; i als no tan joves, principalment per distreure's al mateix temps que exerciten la ment, fan una mica d'exercici, fan amics i fomenten l'esperit d'associacionisme. ■

CLUB BILLAR

Inauguració de la sala de billar del Casal Agramuntí, el desembre de 1998, a càrrec de l'alcalde d'Agramunt, Josep Huguet, i el president de la Diputació de Lleida, Josep Grau.

EXCAVACIONS TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

Mobles de Cuina

GRAU

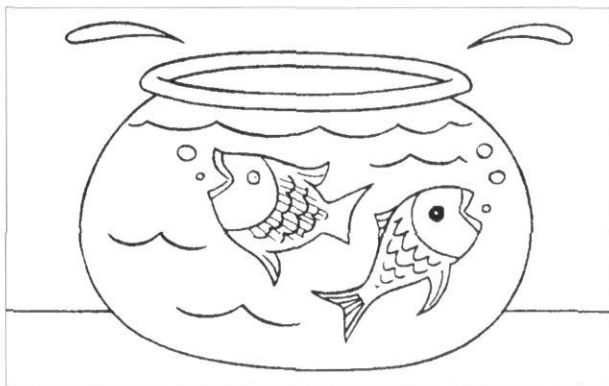
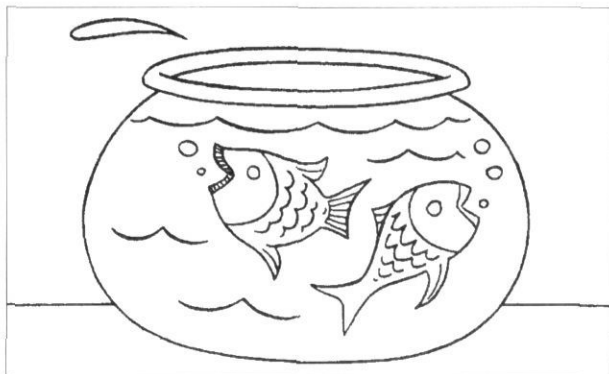
ESTEM AL SEU SERVEI AMB UNA ÀMPLIA
GAMMA DE MOBLES DE GRAN QUALITAT I
TOTS ELS COMPLEMENTS NECESSARIS PER A
LA CUINA: AIXETES, MARBRES,
ELECTRODOMÈSTICS, TAULES, CADIRES...

VINGUI I VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ, LI
FAREM EL PRESSUPOST DE LA SEVA CUINA A
LA SEVA MIDA, SENSE CAP COMPROMÍS.

C/. Estudis Nous, 2 - Tel. i Fax 973 39 11 77
AGRAMUNT

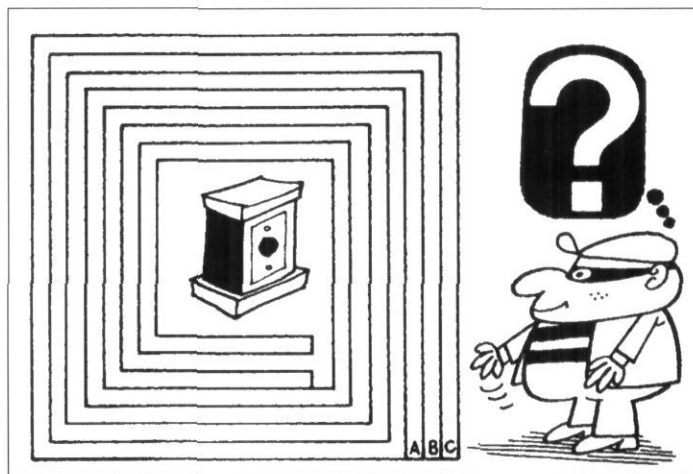
VISUAL

Busqueu les 5 diferències.

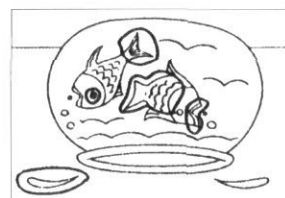

LABERINT

Quin camí seguirà el lladre?

Solució al VISUAL:

SALT DE CAVALL

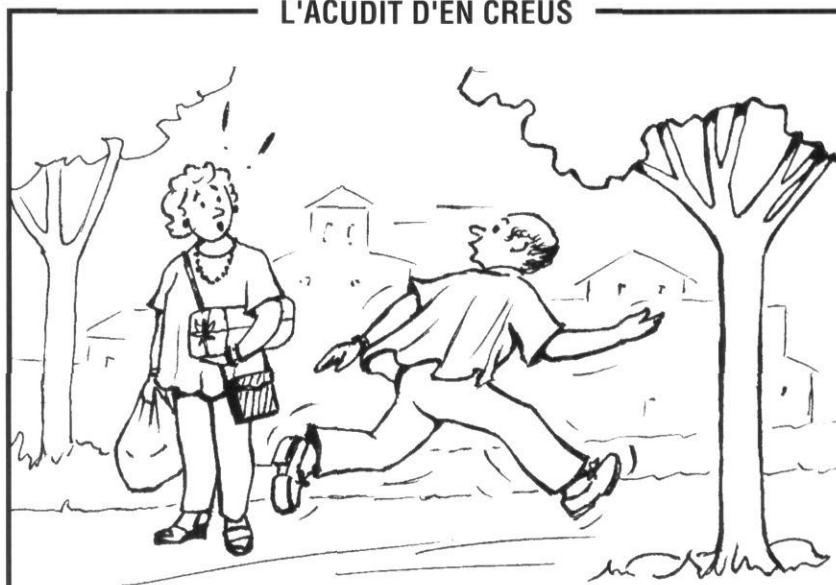
Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del CAVALL als escacs, trobareu un refrany català.

tó.	ter	De	pei
el	xó,	mol	ra
la	el	bon	la
	mar	de	bon

Solució al SALT DE CAVALL,
per P. R.:

De la mar el bon peixó,
de la terra el bon moltó.

L'ACUDIT D'EN CREUS

CREUS AG-00

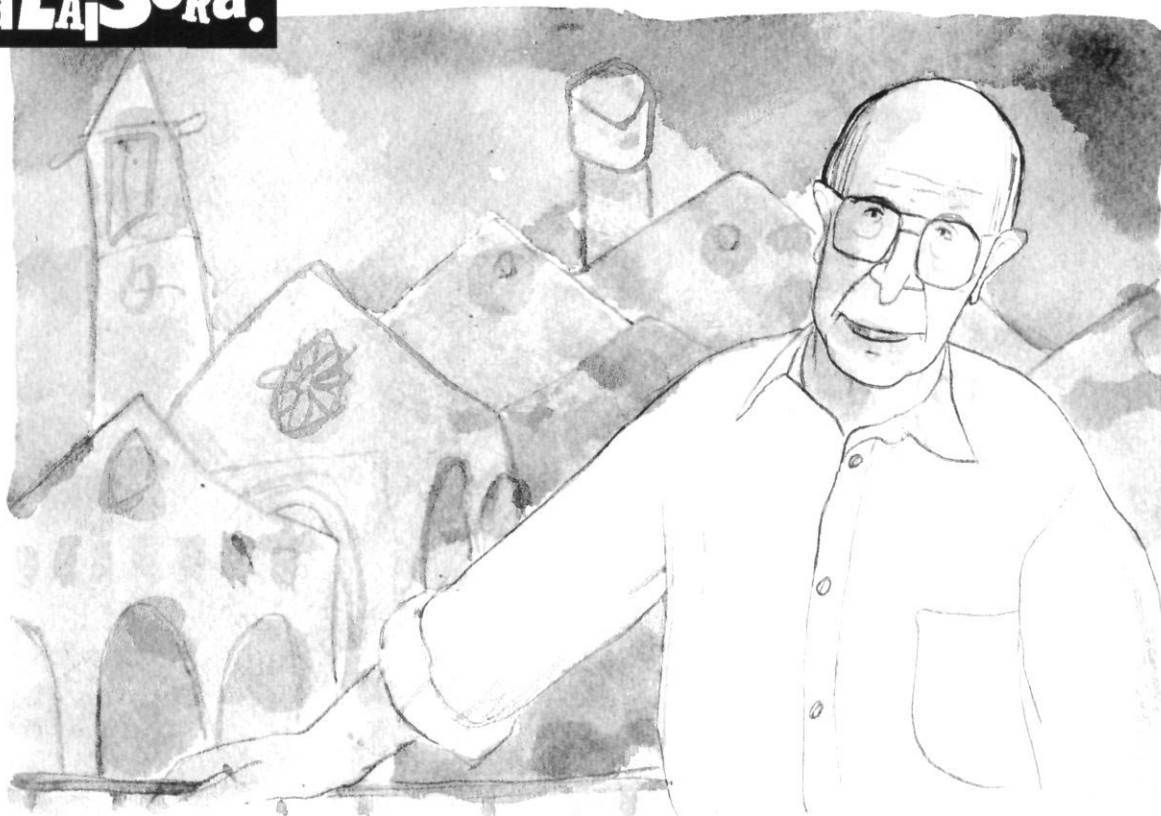
- Caram Manel! Què et passa? Sempre que et trobo pel carrer corres com una rata emmetzinada.
- És que el metge m'ha dit que em convé sortir, però sobretot que no m'agafi cap constipat.

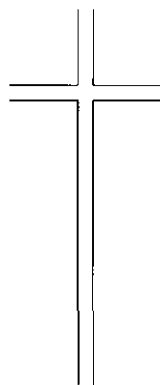
La IMATGE correspon a un jove equip de futbol a mitjans dels anys quaranta, que es va fotografiar al mig de la plaça del Pou, amb la caseta de la bàscula recent construïda, i sense urbanitzar. L'alineació que publiquem és la que ens ha estat facilitada, seguint la designació que es feia entre els propis companys a l'època de la foto:

Ramon Crich, Fa, Miquel Noguera, Agustí Ros, Jaume Brils, Quimet Ribalta, «Gravadet», Delfí Lluelles, Emili Torrents, «Felipet», Pere Rovira, Ramon de Ca la Laura.

La caLa i SeRa.

Catorzè i dotzè aniversari de
la mort dels esposos

Joan Añé i Sala

i

Maria Ros i Lluelles

Agramunt, setembre del 2000

Comissió de Govern, 25-7-2000

ACTIVITAT MEDIAMBIENTAL

S'acordà informar favorablement l'escript d'al·legacions presentat pel Sr. Josep Maria Porta i Castellà, en relació a l'informe desfavorable de l'OGAU, sobre la petició de llicència ambiental per una activitat dedicada a granja d'engreix de bestiar porcí.

SOL·LICITUD SUBVENCIÓ RESTAURACIÓ EDIFICI DE NOTABLE VALOR CULTURAL. Façanes Edifici Ajuntament (2a. fase)

S'acordà concórrer al concurs públic per a la concessió de subvencions per a l'execució d'obres de restauració i conservació d'edificis de notable valor cultural corresponents als anys 2000-2001, amb l'obra denominada: "Restauració de les façanes principal i lateral de l'edifici de l'Ajuntament d'Agramunt (2a. fase)"; considerat com a patrimoni arquitectònic, sol·licitant un ajut econòmic de 5.000.000 PTA, donat que es tracta d'una tramitació d'urgència, atès l'estat de deteriorament de la pedra de les façanes.

INSTAL·LACIÓ MARQUESINES

S'aprovà sol·licitar als Serveis territorials de ports i transports de la Generalitat de Catalunya, la instal·lació d'unes marquesines pel transport escolar, en els nuclis agregats de Montclar d'Urgell i Mafet d'Agramunt.

FESTES LOCALS 2000

S'acordà fixar els dos dies de Festa Local per a l'any 2001, pels nuclis de població que s'indiquen així com les dates següents:

Agramunt..... 31 d'agost i 3 de setembre

Almenara Alta.....	3 i 4 d'agost
Donzell d'Urgell.....	16 i 23 d'agost
Mafet.....	1 de setembre i 6 d'octubre
Montclar.....	21 i 25 de juliol
Les Puelles.....	4 d'agost i 3 de setembre

SERVEI DE VIGILÀNCIA FESTA MAJOR

S'acordà contractar a l'empresa "Securitas Seguridad España, SA.", per tal de realitzar el servei de vigilància i seguretat amb motiu dels actes previstos per a la festa major.

ADQUISICIÓ MÀQUINES CASAL D'AVIS

S'acordà adquirir una màquina dispensadora de cafè pel servei de bar del Casal d'Avis, a l'empresa Saeco Ibérica, SA i una màquina dispensadora de llaunes de refrescs a l'empresa Vendo Iberia, SA, aprovant-se la despesa que ascendeix a la quantitat de 495.320 i 300.208 PTA, respectivament, que seran a càrrec del vigent pressupost del 2000.

Comissió de Govern, 27-07-2000

CERTIFICACIÓ

S'autoritza la Certificació número 2, de les obres de reforma de la coberta del Pavelló Municipal, lliurada per l'Arquitecte Municipal, el Sr. Antoni Traguany i Royo, i executades per l'empresa P. Sangenis, SL, per un import de 4.621.605 PTA.

REHABILITACIÓ PARC DE BOMBERS

S'acordà aprovar la valoració econòmica de les obres de rehabilitació del parc de bombers voluntaris d'Agramunt, que ascendeix a la quantitat total de 2.500.000 PTA.

Adjudicant-se a l'empresa Construccions Blanco Rovira, SA.

PAVELLÓ FIRAL

S'aprovà la valoració econòmica de les obres de canvi d'ubicació de l'escala de sortida d'emergència, reposició de paviment de formigó, i arranjament de les juntes de formigó del pavelló firal d'Agramunt, que ascendeix a la quantitat total de 3.617.486 PTA, essent a càrrec de la partida 451.631.11 del vigent pressupost de 2000.

Tanmateix, s'acordà adjudicar les merides obres a l'empresa Sorigué, SA.

SUBSTITUCIÓ PARQUET PAVELLÓ MUNICIPAL

S'acordà aprovar l'expedient de contractació de les obres de substitució de 540 m² de parquet amb la seva corresponent sub-base del pavelló municipal, efectuat per tramitació ordinària i

AJUNTAMENT

Festa Major nuclis agregats. Montclar.

◀ forma d'adjudicació per procediment negociat.

Tanmateix, s'aprova la valoració i despesa econòmica de les esmentades obres, que ascendeix el pressupost d'execució per contracta a la quantitat de 6.765.120 PTA.

S'adjudicaren, per procediment negociat, a l'empresa Parquets J. Nadal, SL, d'Arbeca.

REGIDORIA DE FESTES: FESTA MAJOR 2000

Ens plau manifestar el més sincer agraïment a tothom per la seva participació i col·laboració en la nostra Festa Major, i pel respecte i civisme que en tot moment han imperat en la mateixa.

Agraïm molt especialment els obsequis lliurats pels següents comerços i entitats:

LLIBRERIA IMPREMTA MARSÀ
INSTAL·LACIONS RIERA, SL
JOIERIA E. LLAGUNES
JOIERIA JOSEP PLA
ELECTRICITAT ALBAREDA, SL
FORN PASTISSERIA ESMATGES
TORRONS R. VICENS
PERFUMERIA ROSA M. TORRES
MAGATZEMS COTS
GESTORIA FEIXA
GRUPO CONSIST, SA
RESTAURANT RACÓ D'EN PANXITO
TALLERS JOAN JOVÉ
INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH
TALLERS BOBET
CA L'ESCOLÀ
LLIBRERIA IMPREMTA GASPAR VICENS
BAR ESPORT
CAIXA DEL PENEDÈS
LA CAIXA
CAIXA DE MANRESA
CAIXA CATALUNYA
EXCMA. DIPUTACIÓ DE LLEIDA
CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

LLICÈNCIES D'OBRES

JESÚS VILLALBA I SÁNCHEZ, per col·locació de sòcols a la façana. C. Asgous.

COPIRAL SL, per netejar i explanar una parcel·la. Ctra. Tàrrega.

MIQUEL TERRÉ I PLA, per canviar canaleres. Av. Catalunya.

MIQUEL FIGUERA I FONTANET, per modificar el celler de la casa. Pl. Església.

EMILI VICENS I CREUS, per a l'entubament de la segla. Partida "Asgous"

JOSEP MARIA FIGUERA I GASULL, per arranjar la terrassa. C. Raval de Puigverd.

RAMON GRANÉS I VILA, per a la col·locació d'una porta metàl·lica. C. Raval de Puigverd.

ANTONIETA JOVELL I VILA, per a l'adequació del local. Pl. de l'Església.

RAMON BERNAUS I VILA, per pintar la façana de la casa. C. Ntra. Sra. de la Mercè.

COMUNITAT DE PROPIETARIS C. FONDANDANA, 7, per a la connexió d'aigua potable. C. Fondandana.

DONNA BRAGG, per a la connexió d'aigua potable. C. Raval de Puigverd.

JOSEP MARIA PARÍS I PIQUÉ, per a la construcció de la carcassa d'un panteó. Cementiri.

PASCUAL CASTELLÀ I VILA, per a la connexió d'aigua potable. Av. Jaume Mestres.

RR.MM. DE LA IMMACULADA CONCEPCIÓ, per arrebossar un pati interior. C. Àngel Guimerà.

CLUB CICLISTA D'AGRAMUNT, per un gual permanent. Av. Marià Jolonch.

MATADERO FIGUERA, SA, per allargar el moll de càrrega. C. Raval de Puigverd.

SALVADOR TORRA I MARCH, per a la construcció d'una piscina. C. Asgous.

MIQUEL SOLÉ I ROSET, per a la connexió d'aigua provisional per obres. Boques de reg.

PERE GENÉ I SOLÀ, per renovar la cuina. C. Raval de Puigverd.

FRANCESC BATALLA I PUJOL, per pintar la façana i el seu arranjament. Av. de Jaume Mestres.

RICARD BARLABÉ I DALMAU, per a la construcció d'un altell als baixos de la casa. C. de l'Aspi.

COSME MORAGUES I CIURANA, per a la construcció d'una granja d'explotació porcina. Partida de les Tàries.

RAMON CUÑAT I MARQUILLES I PERE FARRENY I PORTELLA, per l'enderroc de dos edificis entre mitgeres. Raval Sant Francesc.

JORDI PASTOR I PONS, per fer un tancat amb peces de formigó. Pl. de la Germana Montserrat Pons.

GRANJA CORMI, SL, per a la construcció d'una granja d'explotació porcina d'engreix. Partida Reixachs.

ANTONI MIRALLES I PUIG, per fer una finestra i cobrir una part de les golfes amb fusta. C. Baixada Sindicat.

ANTONIETA JOVELL I VILA, per a la col·locació d'un aparell de sortida d'aire. Pl. de l'Església.

FECSA-ENHER, SA, per instal·lar una línia subterrània de baixa tensió i obrir una rasa. Av. Agustí Ros i Av. Jaume Mestres.

JOAN SOLÉ I SALUD, per arranjar una terrassa, arrebossar les parets i enrajolar el terra. C. Caminet (Montclar).

JOSEP MARIA BERNAUS I SOLANES, per rebaixar la vorera. C. Fondandana.

RAMON ROMAN I FERNÁNDEZ, per l'obertura de la vorera. Raval de Puigverd.

CARME TREPAT I PLÀ, per a la connexió d'aigua. Av. Agustí Ros.

MUNTATGES ELÈCTRICS TEIXIDÓ, SL, per a la construcció d'una línia elèctrica de baixa tensió. Zona Dipòsits.

ÀNGEL VILLALBA I SÁNCHEZ, per tancar un balcó. C. Doñ Pere de Gomar.

ANTONI ALCALDE I DOMÍNGUEZ, per obrir una rasa, fer l'arranjament de la claveguera i instal·lar el comptador d'aigua. C. Estudis Vells.

FRANCESC ROS I VILA, per enrajolar els baixos. C. Sant Joan. COMUNITAT DE PROPIETARIS AV. JAUME MESTRES, 1, per un gual permanent. Av. Jaume Mestres.

JOSEP RAMON LUQUE I SUBIRATS, per arranjar la teulada d'un cobert, treure un sostre sota coberta i canviar els bastiments de les finestres. C. Pont de Ferro.

FRANCESC CUBERES I ESCOLÀ, per a la col·locació de les peces d'acabament del paviment de les voreres i la instal·lació del polièster a la piscina. C. Fontanilles.

COMUNITAT DE PROPIETARIS AV. JAUME MESTRES, 1, per rebaixar la vorera. Av. Jaume Mestres.

AGUSTINA I EMPAR JUAN FORT, per l'obertura d'una rasa. C. Sió.

AMADEU BALASCH I PUIG, per instal·lar una cabana prefabricada. Partida de les Planes.

TRINITAT BARBERO I LÓPEZ, per a la connexió d'aigua. C. Pau Casals.

JOSEP ANTONI BARBERO I LÓPEZ, per a la connexió d'aigua. C. Pau Casals.

JOSEP ANTONI PÉREZ I GÓMEZ, per a la connexió d'aigua. C. Pau Casals.

JOSEP ESTEVE I CLARAMUNT, per a la connexió d'aigua. C. Pau Casals.

ISABEL MARTÍNEZ I BAUTISTA, per a la instal·lació de gas propà. Av. Catalunya.

JOAN SORRIBES I FREIXES, per fer una arqueta de registre al jardí. C. Clos.

ALFRED UTESA I PISA, per a la connexió d'aigua. C. Manuel de Pedroló.

ALFRED UTESA I PISA, per a la connexió d'aigua. C. Fondandana.

JOSEP LLUÍS DE LA VEGA I MARTÍN, per a la connexió d'aigua. C. Pau Casals.

RAMON CREUS I CUSOLA, per un gual permanent. C. Institut.

JOAN GUTIÉRREZ I ZURITA, per substituir el barret de la xemeneia. Corriol del Forn.

EMILI PEDRÓS I MIRALLES, per rebaixar el terra del magatzem. C. Institut.

JOSEPA BARBERO I GALLEGO, per fer dues cuines noves, un bany, enrajolar l'escala i canviar dues finestres. C. Firal.

JOSEP VILLUENDAS I QUILEZ, per enrajolar els baixos. C. Jaume I.

JOAN CARLES LUCENA I FERNÁNDEZ, per arranjar la teulada i la cuina, refer la cambra de bany, enrajolar la casa i canviar uns bastiments. Ctra. d'Artesa de Segre.

JOAN CARLES LUCENA I FERNÁNDEZ, per l'embelliment de la façana. Ctra. d'Artesa de Segre.

FRANCESC BATALLA I MASANA, per arranjar el ràfec de la teulada. R. de Sant Francesc.

REPSOL BUTANO, SA, per a la connexió d'aigua. C. Indústria.

JORDI PASTOR I PONS, per a la connexió a la xarxa de clavegueram. Pl. Germana Montserrat Pons.

JORDI PASTOR I PONS, per a la connexió d'aigua per obres. Pl. Germana Montserrat Pons.

TERESA TORNÉ I CORTÉS, per a la instal·lació d'un rètol. R. Comtes d'Urgell.

RICARD FARRÉ I ROIG, per obrir una porta a l'hort. C. Segla del Molinal.

VICENT JORDI SERRAT I BONET, per pintar la façana. Av. Marià Jolonch.

ISABEL PERELLADA I VILELLA, per enrajolar, fer una xapa de compressió i reforçar el trespol. C. Sant Joan.

ISABEL PARELLADA I VILELLA, per arranjar la façana. C. Sant Joan.

ESTEVE GARRABOU I BRILS, per l'obertura d'una rasa. R. de Puigverd.

MERCÈ JOVAL I PLANES, per reformar la cambra de bany. T. de l'Aspi.

MIQUEL TERRÉ I PLA, per obrir una rasa. Av. Catalunya.

TELFÓNICA SERVICIOS MÓVILES, per a la instal·lació d'un equip MCELL2. Zona Dipòsits.

MÀRIUS TORRENTS I VICENS, per rebaixar la vorera. C. Firal.

MARIA CARMEN ALONSO I GARCIA, per netejar la façana. C. Àngel Guimerà.

ANTONIO MORENO I AVILA, per arrebossar la façana. C. Molí Vell.

MIQUEL DEL CASTILLO I LAHOZ, per arranjar i pintar la façana. Pl. Placeta (Donzell).

NINXOLS CEMENTIRI

S'acordà concedir, previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, els drets funeraris següents:

Titular: JAUME VILLALTA i SOLÉ. Ninxol núm. 51, Galeria de Ntra. Sra. dels Dolors.

■ GUARDERIA MUNICIPAL:

El telèfon del servei de Guarderia és el següent:

Tel. 973 39 16 82

■ RESIDÈNCIA GERIÀTRICA «MAS VELL»:

Tel. 973 39 16 92

■ SERVEI WEB «AGRAMUNT» PER INTERNET:

L'adreça del Web d'Agramunt és la següent:

<http://www.svt.es/agramunt>

I l'adreça del correu electrònic (e-mail) és la següent:

agramunt@svt.es

■ EMISSORA MUNICIPAL D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA

FM 107.9

Tel./Fax 973 39 04 21

e-mail: radio@compusis.com

OCTUBRE: Mes de 31 dies, desè del nostre calendari.

El dia 1 el sol surt a les 5h 47m, i es pon a les 17h 34m

El dia 31 el sol surt a les 6h 21m, i es pon a les 16h 48m

El dia 23 el sol entra a la constel·lació de l'ESCORPIÓ.

Les fases de la lluna:

Quart creixent ☉ el dia 5 a les 5h 59m

Lluna plena ☽ el dia 13 a les 8h 53m

Quart minvant ☾ el dia 20 a les 7h 59m

Lluna nova ☊ el dia 27 a les 7h 58m

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

La sembra del blat, que es realitzava al mes d'octubre, s'havia de fer amb bona saó per poder tenir una bona naixença i també una bona collita. Quan en aquesta època passava molt temps sense ploure, un dels costums més emprats per demanar del cel el profit de l'aigua eren les processons de pregàries a les imatges més venerades, com afavoridores d'aquest fenomen. Una de les imatges més reputades a les comarques de l'Urgell, les Garrigues i la Conca de Barberà era la Mare de Déu que es troba al santuari del Tallat. La processó anava presidida per trenta-tres homes dels pobles de la rodalia que anaven descalços, descoberts els caps i sense altra roba al damunt que un sac grosser i que estaven en rigorós dejuni. A la mà duïen una canya alta amb una imatge del Sant Crist penjada al cim, i a l'altra, uns rosaris que de tan llargs que eren gairebé els arrossegaven. En vistes del santuari es deturava la processó, s'agenollaven, alçaven les mans al cel i amb to planyívol exclamaven: "Mare de Déu Santíssima del Tallat, tingueu misericòrdia de nosaltres i envieu-nos aigua, si ens convé". En arribar al temple entraven de genolls i oïen tres misses sense aixecar-se ni moure's gens. Si algun fidel defallia i es desmaiava, no podia pas aixecar-se. Un dels fidels portava una imatge del Sant Crist molt llastimosa. Era creença que si en passar pel torrent de Passanant s'accentuava el color moradenc de la cara era senyal que el cel escoltava els planys i aviat plouria. Si la imatge no canviava de color s'interpretava que els pecats que havien provocat el càstig no eren prou purgats i calia fer més penitència. L'últim cop que es va practicar aquesta pregària va ser el 1905 i hi van participar més de 10.000 persones.

No sabem si els anys de molta secada la gent d'Agramunt i de la Ribera del Sió també anava fins al santuari del Tallat, però sí és segur que la imatge de la Verge dels Socors, que es venera a la nostra església, també era invocada en aquests casos.

Dia 1. Sant Isop. Patró dels lleigs, dels geperups, dels contrafets en general i de les persones de mala fesomia.

Dia 2. L'Àngel de la Guarda. Moltes poblacions tenien una gran veneració a l'Àngel de la Guarda i el tenien com a protector dels portals de les muralles, posant la seva imatge damunt dels que portaven el seu nom. És el cas del Portal de l'Àngel de Barcelona, del de Guissona.

Dies 14 i 15: Fira del Torró i de la Xocolata a la Pedra d'Agramunt.

EFE MERIDES DEL MES:

Dia 24 d'octubre de 1939. S'instaura a Agramunt el sistema de cartilles per racionar el pa. Un cop acabada la Guerra Civil, el país va patir una gran escassetat de tota classe de productes, però especialment els aliments. Això va passar en un principi de resultes de la Segona Guerra Mundial i a partir de 1945 degut al bloqueig internacional que els aliats van imposar al règim franquista. La gent, per anar a comprar, havia de portar la Cartilla de Racionament, on es controlaven els productes i la quantitat que se n'emportaven com és ara de pa, sucre, sabó, arròs, tabac... La *Junta de Abastos* era l'encarregada de portar el control. El pa va ser un dels aliments més temps racionat pel poc blat que es collia. Per suplir-lo es feia pa amb farina de blat de moro, d'ordi, de sègol, o amb la farina que portava encara el segon, per això sortia de molt mala qualitat i es coneixia com "pa negre". Cal dir que a sota mà també es venia "pa blanc", d'estraperlo, a uns preus prohibitius per a la majoria de la població. Per això, el 24 d'octubre de 1939, *Año de la Victoria*, l'alcalde d'Agramunt, Jaume Folguera, va instaurar el sistema de cartilles per racionar el pa. Amb la Cartilla de Racionament hom podia anar dos cops per setmana a buscar la ració de pa que, en un principi, era de 500 grams per persona i dia; al cap de poc temps es va passar a 400 grams i el 3 d'abril de 1940, que ja escassejava més el blat, van reduir la ració a 350 grams.

Ara que vivim en una època d'abundància i que res no es valora, val la pena recordar aquestes misèries, sobretot entre la gent més jove, no fos el cas que en perdéssim la memòria.

R. Bernaus S.

Demografia

(Mes d'agost de 2000)

NAIXEMENTS

Tapa Sylla	Dia 8
Mariona Saiz i Garcia	Dia 8
Júlia Ripoll i Vilaseca	Dia 15
Pau Donaire i Bàrrios	Dia 15

MATRIMONIS

Ramon Badia i Teruel, i Neus Riera Oliva	Dia 5
--	-------

DEFUNCIONS

Carme Masses i Masses	82 anys, dia 19
Pere Beas Pérez de Tudela i González	85 anys, dia 23

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT L'AGOST

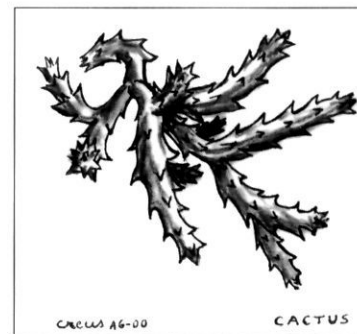
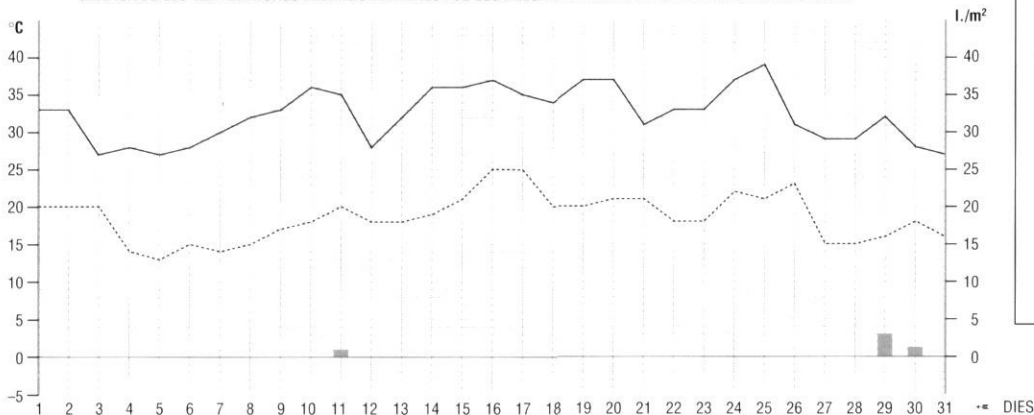
Dia 1	Inapreciable
Dia 2	Inapreciable
Dia 11	1'0 l./m ²
Dia 23	Inapreciable
Dia 29	3'0 l./m ²
Dia 30	1'3 l./m ²
TOTAL	5'3 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE L'AGOST

Màxima del mes	39°, dia 25
Mínima del mes	13°, dia 5
Oscil·lació extrema mensual	26°
Mitja de les màximes	32'354°
Mitja de les mínimes	18'580°
Mitja de les mitjanes	25'629°

L'Observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES D'AGOST

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima: - - - -
Precipitacions: ■

Indrets i racons

Josep Bertran

Una exposició col·lectiva ha servit perquè l'Espai Guinovart homenatgés la figura i l'obra de Guillem Viladot. La zona de l'Era es va dedicar a les obres fetes pels artistes locals i amics d'en Guillem. A la del mural s'hi va col·locar l'exposició "Poesia Visual Catalana" que l'any passat es va muntar al Centre d'Arts Santa Mònica de Barcelona. En la primera hi ha obres de Serafina Balasch, Paulí Costafreda, Àngel Eroles, Josep Guinovart, Ramon Guixé, Joan Hernández Pijuan, Rufino Mesa, Josep Minguell, Carme Riera, Jaume Rocamora, Ramon Roqué, Rosa Siré i Lluís Trepà.

Montserrat Felip,
viuda de
Guillem Viladot

per Guillem Viladot
(Agramunt, 1922-1999)

Ultramemòries

Capítol XLV

El festeig

El festeig amb la Montserrat em portà a sovintejar casa seva i a relacionar-me amb el doctor Pons, en Paco, i la seva senyora, la Rosa. A l'hivern, si no anàvem al teatre, els fèiem companyia. D'ells em va néixer el coneixement del gravat antic que el matrimoni comprava a can Balaguer, un antiquari del carrer Banys Nous, i que acolorien a l'aquarel·la. A vegades el doctor Pons m'ensinistrava en la lectura de les moltes revistes estrangeres de medicina que rebia. Amb elles em vaig encuriosir per l'estructura química de la penicil·lina. Vaig recollir molt material i en vaig fer un treball que guanyà un premi del Col·legi de Farmacèutics de Lleida, dotat amb cinc-centes pessetes. L'estiu, la família Pons el passava en una finca que tenia prop de Granollers, a Llerona, que se'n deia can Grau Gros. Amb les excursions que fèiem, vaig conèixer l'altra banda del Montseny. Gairebé sempre coincidíem amb la família Tortras: el pare (Antoni), la mare (Consol), dues filles (Montserrat i Núria) i un noi (Antoni). El pare Tortras era un home molt divertit que sempre explicava anècdotes. De jove havia

tocat el violoncel i formava part d'un grup musical que acompanyava els oficis de les esglésies dels pobles. A ell, però, allò que més li agradava era de filosofar, és a dir, de discutir d'un tema i treure'n com més punta millor. El doctor Pons, un home molt pragmàtic, mai no prenia part en la conversa. A cops, com que el tema no havia estat prou tractat, m'escrivia cartes a casa. La finca era una veritable meravella, i la casa d'un gust camperol exquisit. A mi, la part que m'agradava més era la biblioteca, on hi havia gairebé de tot, en especial llibres de ciències naturals i d'història. Una vegada, per les vacances de Pasqua, jo hi vaig comparèixer amb una antologia de Juan Ramón Jiménez. Les dues famílies se'n van admirar i estranyar. La Montserrat i jo no en férem cas i aprofitàvem sempre que podíem per llegir al torrent, entre una vegetació frondosíssima, els poemes puríssims de l'autor de **Platero y yo**. Tot el dia el passava a la finca, però a les nits m'havia de traslladar al Carrer (l'únic que hi havia a Llerona), on pernoctava a casa de la Marieta. Una nit, com sempre, la Montserrat m'acompanyà un bon tros pels senderons del torrent i del bosc, i de cop i volta ens vam besar. Ella, segons em confessà

després d'un temps, arribà a la finca molt exaltada i culpabilitzada. Quan li fou possible se'n confessà amb mossèn Quirze Estop. Aquest capellà va tenir feina a consolar la «pecadora», i al final li va fer entendre que els festejadors acostumen a besar-se, i no passen. Entre les famílies de Can Grau, jo tenia com a còmplice el fill Tortras, l'Antoni, a qui subornava amb Luky Strike (el de color verd) perquè no ens vigilés de massa a prop quan me n'anava a dormir al Carrer. Fins que un dia, havent sopat, a l'hora de marxar, es posà a ploure a bots i barrals. N'hi va haver prou perquè em quedés a dormir definitivament ja a la finca. Una finca veïna a can Grau Gros era la dels senyors Rovira de Villar. Quan el doctor Pons féu construir un gran dipòsit per emmagatzemar aigua d'un pou per regar, el senyor Rovira li preguntà: «I què hi posaran en aquest dipòsit tan gran?». El doctor Pons, agut, contestà: «Vi ranci, senyor Rovira, vi ranci». Aquest mateix senyor Rovira, un dia d'estiu que feia una gran tempesta, reuní la família per resar el rosari a fi d'apacar les fúries del cel. Com que no amainava i la collita se'n ressentia, obrí la finestra, llançà els rosaris cap enfora, i exclamà tot mirant l'infinit: «Foteu-vos-ho tot...!»